TENNISVERENIGING NIEUW-VENNEP

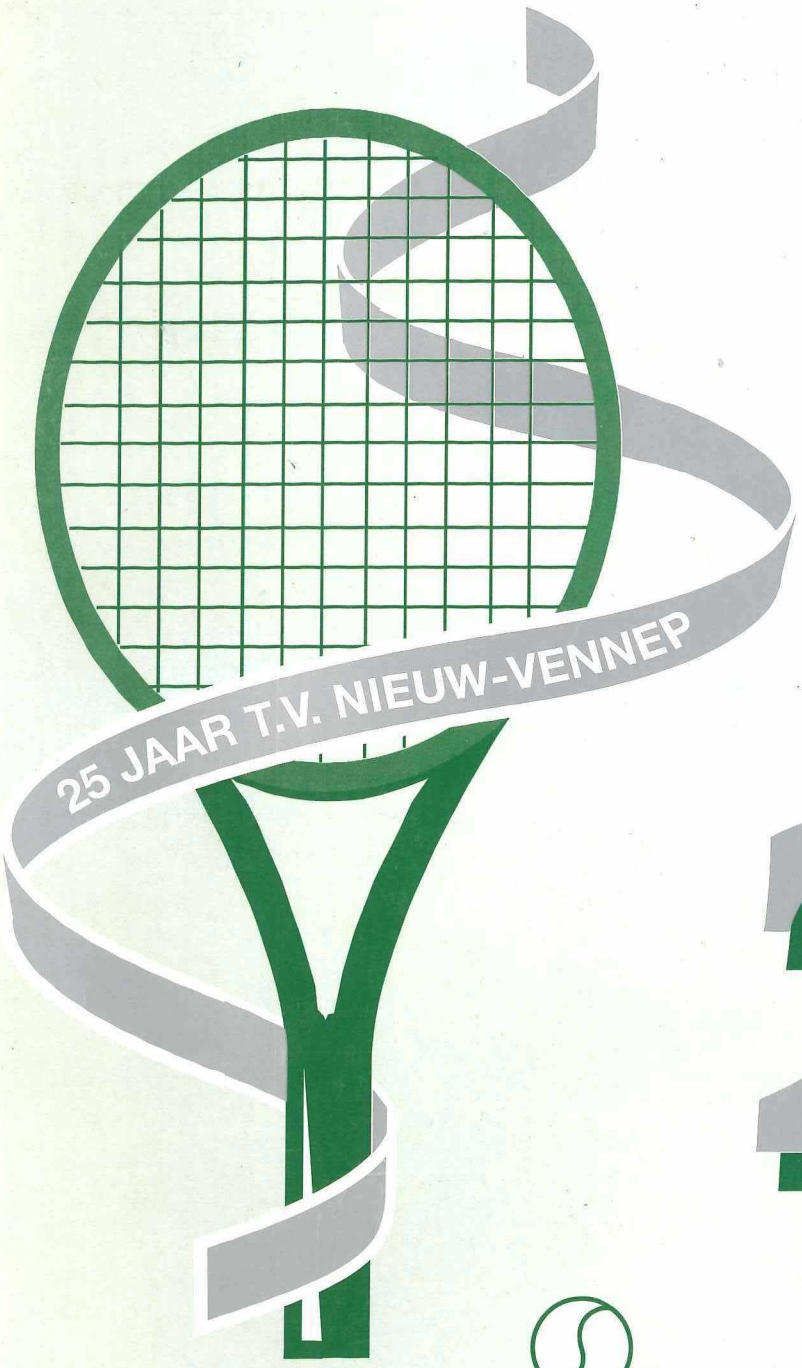

25 JAAR

voorwoord

Het doel van de redactie is om U in dit jubileumnummer een impressie te geven van 25 jaar Tennisvereniging Nieuw-Vennep.

We hebben ernaar gestreefd zoveel mogelijk mensen aan het woord te laten.

Dankzij het aanwezige schrijverstalent onder onze leden (zowel in het heden als het verleden) hopen we daarin geslaagd te zijn.

Een sfeerbeeld baseren op enkel feiten kent zijn beperkingen.

De onderwerpen belichten in grote lijnen het ontstaan en de ontwikkeling van de tennisvereniging.

colofon

redactie: Marion Calf
Lia de Jong
vormgeving: Peter Schönhage
Lia de Jong
druk: Drukkerij Schönhage BV

Jubileumuitgave
25 jaar Tennisvereniging
Nieuw-Vennep 1993

inhoudsopgave

Van de voorzitter 5
Hoe is Nw-Vennep aan z'n tennisbanen gekomen? 6
Hoe word ik groot in deze tennisvereniging 8
Oud-voorzitter blikt terug 9
Voor U geknipt uit clubblad maart '73 en juni '73 17
1973 Zo zag het bestuur er 20 jaar geleden uit 17
1972 Bestuursmededelingen 18
1974 Van de bestuurstafel 19
1971 Zomaar even een probleempje bespreken 19
Van de eerste penningmeester 20
In memoriam Carla Laan 21
Van de oude wedstrijdcommissie 22
Clubkampioenschappen '72 en '74 25
1972 Zomaar een verslag 26
Het ontstaan van het Open Toernooi 27
Herinneringen aan Eier/ Kruikentoernooi 29
Met wie heb ik het allemaal gedaan.....?! 31
Competitieverslag 1972 34
Competitieverslag 1993 35
Grote pluim voor...../Baanonderhoud 36
Tennistrainers 37
De geklede mens op de tennisbaan 40
Feesten, toen en nu..... 41
1990 Het nieuwe clubhuis 44
1993 TV Nieuw-Vennep 25 jaar proficiat 46
Vrijdag mix-avond 47
1974 Wist U dat..... 47
1971 Jeugd-Accommodatie 49
1973 Wist U dat 51
1973 het communiceren tussen leden en bestuur 52
Wetenswaardigheden 53
Oud adverteerders 54

TENNISVERENIGING NIEUW-VENNEP

van de voorzitter

Onze tennisvereniging bestaat op 26 novembner 1993 precies 25 jaar.

Een leeftijd waarop je volwassen genoeg bent om een volwaardig bestaansrecht te hebben maar jong genoeg om een nieuwe succesvolle periode in te gaan.

Zoals ook in een mensenleven voel je een drang een beschouwing te geven over verleden, heden en toekomst.

Het eerste is met alle respect natuurlijk makkelijker dan het laatste, achteraf weten we vaak wat beter of ander had gemoeten.

Een beschouwing over het verleden, wat uiteraard in deze 'special' de nodige aandacht krijgt, laat ik met plezier over aan de (bestuurs)leden van het eerste uur. Als voorzitter van Uw tennisvereniging Nieuw-Vennep heb ik te maken met het heden en vanzelfsprekend met de toekomst.

Het heden kunnen we kort houden, 'het loopt als een trein'.

We hebben de beschikking over een mooi park met een clubhuis en een eigen identiteit.
Zeven verlichte banen waar het goed spelen is voor competitiespelers en recreanten, jeugd en senioren. Over de accommodatie maken wij ons danook niet ongerust.

De toekomst van onze vereniging laat zich moeilijker raden.

Onze aandacht zal in de komende periode uitgaan naar twee belangrijke doelstellingen.
De tijd, zo U wilt de maatschappelijke omgeving waarin onze vereniging zich geplaatst weet is veranderd.

Ook binnen onze vereniging is een tendens waarneembaar naar individualisering en is het onze taak de onderlinge verdraagzaamheid te bevorderen, de betrokkenheid te stimuleren en waar mogelijk te vergroten.

Een tweede belangrijke doelstelling is om de organisatie van onze vereniging verder te professionaliseren en een gezonde en sterke financiële basis te creëren om ook moeilijke perioden op een goede en verantwoorde manier door te kunnen komen.

De basis waarop we naar de toekomst kijken mag gezond worden genoemd, een basis van 500 senior- en 200 juniorleden die zich in een onderlinge verbondenheid willen inzetten voor een kwalitatief goede tennisvereniging.

En kwaliteit is een eminente factor om je lekker in je vel te voelen en ik constateer met trots dat ook de jubileumuitgave van onze INSIDE deze kwaliteit uitstraalt.

Alle betrokkenen bij dit project wil ik danook van ganser harte bedanken voor het vele werk dat is verzet en hun inzet om dit tot een goed einde te brengen.

Het is mijn overtuiging dat onze tennisvereniging haar eigen identiteit en karakter zal weten te behouden en haar doelstelling om een goede maar gezellige tennisvereniging te zijn voor jong en oud ook in de toekomst zal waarmaken.

Wim de Jong

het begin

Hoe is Nieuw-Vennep aan z'n tennisbanen gekomen

Om iets meer te weten te komen over het begin van de tennismogelijkheden in Nieuw-Vennep, moet je terug naar begin vijftiger jaren.
Een aantal notabelen uit dit dorp vond het leuk om te gaan tennissen.
Voor het luttele bedrag van f 100,- (toen een heel bedrag) kochten een aantal mensen een aandeel in de Stichting Tennisclub Nieuw-Vennep en kon er één baan worden aangelegd.

Er kon nu getennist worden en vele Vennepers maakten er gebruik van zoals Herbert Vissers, de fam. v.d. Weg, de heer Bult en vele anderen. De ingang van de baan was toen in de Jhr. v.d. Pollstraat tussen de twee huizen die achter het houten keetje van baan 1 staan. Dat houten keetje is antiek en hoort echt bij het begin.

In 1954 werden vanuit de stichting de eerste clubkampioenschappen georganiseerd. Dhr. Bult won de heren-enkel. Daarna heeft Klaas Jansen z'n best gedaan om een aantal jaren het heren-enkel te winnen, wat hem is gelukt.
Klaas Jansen is vanaf het begin betrokken geweest bij de stichting Tennislcub Nieuw-Vennep. Omstreeks 55/56 is hij secretaris/penningmeester geworden waarna hij een aantal jaren met Henk Kinkel als voorzitter, de club heeft bestuurd.

Begin 1960 was er behoefte aan een tweede tennisbaan en die is er toen gekomen.

De stichting was niet een echte club. De mensen kenden elkaar natuurlijk wel maar je huurde een baan voor een ochtend, middag of avond.

Een aantal van onze leden die 26, 27 of 28 jaar geleden in Nieuw-Vennep kwamen wonen, hebben dat ook nog gedaan. Door de nieuwbouw die in Nieuw-Vennep plaatsvond wat samenhing met de uitbreiding van Schiphol, was er aardig wat import. De vraag naar tennissen nam toe en men wilde een club waar je heen kon gaan en waar dan mensen waren om mee te spelen.

Toen is in 1968 Tennisvereniging Nieuw-Vennep opgericht. Een aantal jaren heeft het keetje bij baan 1 dienst gedaan als verkleedhokje en schuilplaats tegen de regen.
In september 1972 opende Burgemeester Dijckmeester een vernieuwd tennispark met nu 4 banen en een clubhuis.
De vereniging huurde de accommodatie van de stichting .
De vereniging was begonnen met 29 leden en telde in 1972 140 leden.

Naast de vier tennisbanen lag het korfbalterrein van KIOS. Toen reeds was er sprake van het verhuizen van KIOS en dat er een parkeerterrein zou komen. KIOS is verhuisd en het parkeerterrein is er ook gekomen maar gelukkig heeft de tennisvereniging toch nog drie banen kunnen bemachtigen. Ieder jaar waren de voorzitter en penningmeester verplicht verantwoording af te leggen bij de stichting.

Dit waren vaak gezellige avonden maar de tennisvereniging was niet zelfstandig. In het voorzitterstijdperk van Jaap Ellerbroek is daarin verandering gekomen.

In 1975 heeft de tennisvereniging zich vrijgemaakt van de stichting en stond ze geheel op eigen benen.

De notabelen die begin vijftiger jaren f 100,- hadden geïnvesteerd in een tennisbaan, hebben in 1975 allemaal f 150,- teruggekregen.
Vette winst dus!

Jannie Pul

hoe wordt ik groot in deze tennisvereniging

Het is zo'n dertig jaar geleden dat we onze eerste schreden op de tennisbaan zetten, dus we zullen een jaar of tien oud geweest zijn.
Voor toenmalige begrippen behoorlijk jeugdig maar voor ons was het bijna vanzelfsprekend.

We waren bevriende buurjongens en de tuinen van onze ouders lagen vrijwel tegen de baan.
Hoe de baan en de omgeving eruit zagen is intussen bekend. Die eerste jaren waren we dus de enige jeugdleden en we speelden als het zo uitkwam, dat wil zeggen als we werden uitgenodigd door huurders van de stichting of wanneer de baan vrij was.
In het begin van de middelbare-schooltijd kwam er wat meer jeugd bij, vooral van de mulo die in die tijd nieuw gebouwd was.
Jan van de Maarl, toen zelf nog student aan het CIOS, gaf ons les, voor f 2,50 per uur.
Activiteiten voor de jeugd waren er niet, maar
Rob Liefbroer zorgde ervoor dat we af en toe toch met een toernooitje mee konden doen.
Zijn inzet voor de jeugd ging zelfs zover, dat hij ons zelfs hielp met vervoer, wanneer we voor een tennisfeest een meisje van buiten het dorp hadden uitgenodigd. Bij het na afloop weer thuisbrengen hebben we zijn geduld wel eens danig op de proef gesteld.

Tijdens clubkampioenschappen kwamen we nogal eens tegenover ouderen te staan, soms met een voor ons gunstige uitslag. Een komisch gezicht voor het publiek, dat altijd op onze hand was. Met de sterke jeugd van tegenwoordig zijn we aan dit beeld gewend geraakt.

Toen Nieuw-Vennep competitie ging spelen, werden we ingedeeld in het eerste herenteam van zaterdag, samen met Wouter Bazen en Ares Verbeek.
Onze eerste wedstrijd was in Hazerswoude op een stormachtige zaterdag tegen een bejaarde tegenstander. We gingen er heen met een eveneens bejaard R 4tje van Ares.
Omdat ons slaap/studeervertrek uitkeek op de tennisbaan, spoedden we ons regelmatig naar de baan, wanneer we een tennisser zagen aankomen.

Omdat er geen afschrijfsysteem was, kon het zijn dat betrokkene nog geen partner had. Gerrit van Gent, toen net gevestigd in Nieuw-Vennep als huisarts, was een regelmatige tegenstander, omdat hij via de telefoon van onze ouders snel te bereiken was voor spoedgevallen. In die tijd kon dat nog allemaal. Enfin, zo groeiden we op, met de tennisbanen vlak bij huis.

Leendert Tamboer
Peter Kinkel

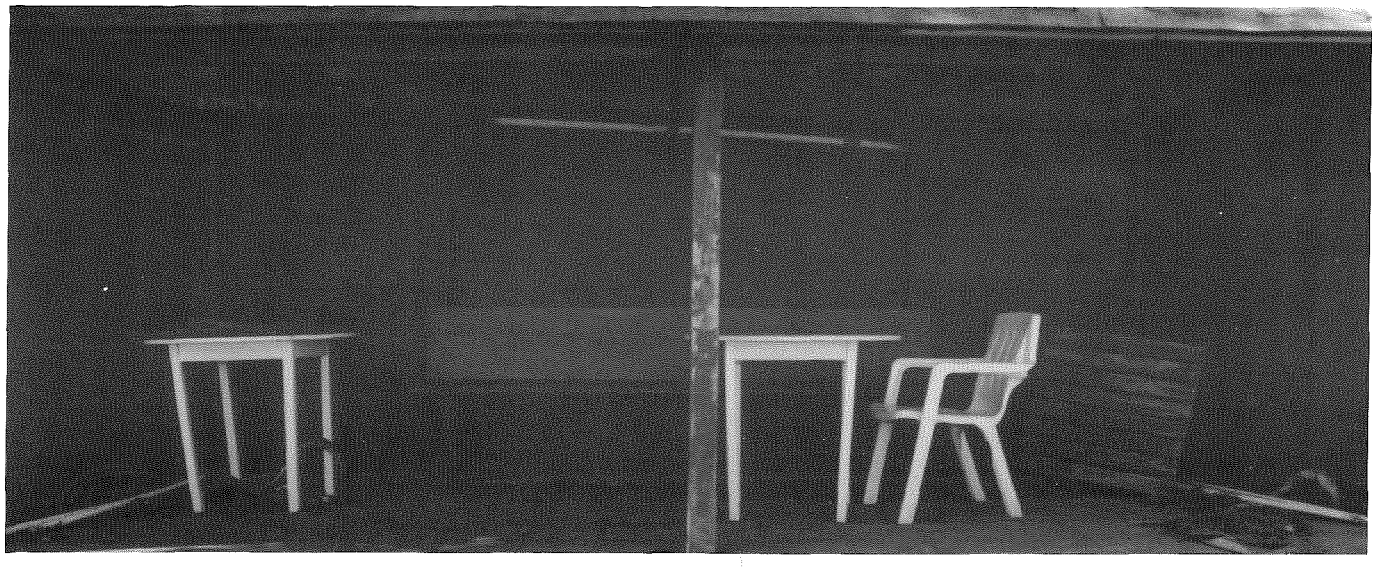

de flashback van een oud-voorzitter

Wat gaan mensen toch slordig om met hun privé heden. Een dagboek zou toch eigenlijk een goede gewoonte moeten zijn. Die gedachte bekroop me toen ik pogingen deed om iets van de geschiedenis van pakweg 20 - 25 jaar geleden op te roepen. Een paar schamele fotootjes, wat flarden van gedachten, die onmiddellijk gecorrigeerd werden als zich weer een feit aandiende dat onomstotelijk bewees dat je geheugen aan 'wensdenkerij' doet.
Het onthouden van bijzondere gebeurtenissen is nooit mijn sterke punt geweest. Dus, na het in ontvangst nemen van het verzoek om een bijdrage te leveren aan dit jubileumnummer en de bevestiging mijnerzijds dat ik dit zou doen, bekroop mij het gevoel van opperste verlegenheid. In mijn gevoel was ik vlak na mijn puberteit lid geworden van de tennisclub in een dorp dat het mijne niet was. Dat werd je tenminste voortdurend ingepeperd door de autochtonen die destijds nog dik in de meerderheid waren van dat 5000 inwoners tellende gehucht.
De voorzittershamer kreeg ik een paar maanden later toegeschoven van een huisarts, die, alhoewel hij nog keurig in pak en stropdas liep, reeds tekenen van ontbinding in de ogen had. Enige bemiddeling vooraf was gedaan door een langharige blondgelokte jongeman, die zich voorstelde als penningmeester, maar die later een systeem van penningen tellen bleek te hanteren, dat dateerde van voor 1494, de eerste beschreven versie van dubbelboekhouding.
God zij dank bracht een kranteknipseltje van Riet Verlaan van november 1970 mij enigszins op het spoor. Daarin werd de opening van het eerste clubhuis door burgemeester Dijckmeester beschreven.
Ik had toen het genoegen een bijdrage te mogen leveren aan het in gebruik nemen van twee extra banen en een solide bouwsel dat door Piet Kinkel in elkaar was getimmerd. Voor mij nog steeds het gezelligste clubhuis van de drie. Vooral als we met 100 à 150 man de ledenvergadering met na afloop bingo probeerden te houden in de knusse kantine. Destijds een sociaal gebeuren dat de Nieuw-vennepse zomerfeesten 'oversteeg'. Aan dit proces leiding te geven was een welhaast onmogelijke taak, omdat vanaf de eerste minuut, circa 20.00 uur p.m. tot de laatste 03.00 uur a.m., een aantal leden bezig was om met het bestuur en diverse commissieleden in discussie te gaan of zij wel berekend waren voor hun taak en zo ja, of zij dat maar wilde aantonen.
De betrokkenheid bij het tennisgebeuren van groot. Parallel met de discussies over creatief tennis danwel een vereniging in dienst van de topsport (we speelden toen overgangsklasse B of misschien wel A) liep de inventiviteit in het smeden van nieuwe relaties. Het moois dat soms opbloeide, de ruzies, de topprestaties, de feesten, de rellen, ik zal ze niet vertellen. Feit is, dat een aantal mensen intens betrokken was bij een snel groeiende vereniging die zijn ledenbestand elk jaar met zo'n vijftig of zestig leden zag groeien. Wachtlijsten. De Kikkers waren toen nog slechts dril. Als je zo de verzamelde werken van Deux a jouer (het clubkrantje van destijds; dit voor de jongere leden; verscheen met de competitie wel elke week) doorleest dan bekruipt je een gevoel van "Ben ik er werkelijk bij geweest?". Het begin met 29 leden op dat ene baantje. Omkleden bij Rennie Bons. Later twee banen zonder clubhuis, niet goed genoeg om op te treden als gastheer voor het Haarlemmermeertoernooi. En dan de ontwikkeling naar nu, met veel licht, barbediening en groundsman. Ik zou eigenlijk die oud-leden van toen nog wel eens willen ontmoeten. Ik bedoel zo begin jaren zeventig. Toen Jan Kulk nog in korte broek liep en Peter Kinkel de fles op de baan kreeg. Of zou de ontmoeting een teleurstelling zijn?

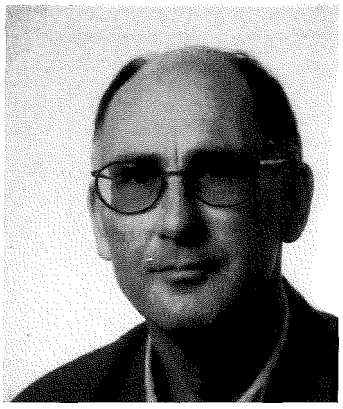

In ieder geval wordt nu een periode afgesloten waar ik althans met veel plezier op terug kijk. Goed, je kijkt wat anders naar je tennisclubje, je komt wat minder, maar al met al ben ik blij dat ik er nog bij ben.

Co Pul

de jaren 1974-1976

"Wie bewaart, die heeft wat", placht mijn moeder te zeggen, en zij was een wijze vrouw.

Gevraagd naar mijn herinneringen over mijn bestuursperiode, dook ik per ingeving in mijn archief (mijn lieve Hanna noemt dat 'die rotzooi') en jawel: tussen niet-ingeplakte foto's, vergeelde brieven en muizekeutels, trof ik zowaar drie jaarverslagen aan.

De aanhef van mijn eerste verslag geeft meteen een aardig sfeerbeeld van een vereniging anno 1974:
"Bij het woord jaarverslag bekruipen mij gevoelens van plechtstatigheid, die zich moeilijk laten rijmen met het gemoedelijke gezelschap recreanten, zijnde de dwarsdoorsnede van onze club.

Bovendien stuitte men in vorige jaren nog wel eens op een pittig incident of een verfrissende ruzie, maar er zat dit jaar maar weinig bloed aan de paal.

Betekent dat nu een goed bestuursbeleid of een dermate beroerd optreden dat zelfs kwerulanten dit jaar de woorden in de keel bleven steken?
Een spannend vraagje want in februari verscheen er immers een gloednieuw bestuur aan de meet, vol goede plannen (volgens onszelf), zonder 'continuiteit' (volgens de kritikasters).
Wat overkwam dit bestuur bestaande uit: J.S. Ellerbroek - voorzitter, L.A.P. de Kind - secretaris, H.H.G. Bleekemolen - penningmeester, R. Liefbroer - alg. lid, B. Hazenkamp - alg. lid, gedurende het afgelopen jaar?

De rode lijn vormde de enorme leden-aanwas.
De vereniging nam dit jaar met 50% toe en hoewel het aantal banen van vier naar zes groeide, moeten we nu toch aan een ledenstop gaan denken.

Dat is jammer, want je sport-hart bloedt om leden te moeten weigeren, maar aan de andere kant mag je zoals bekend, niet met z'n achten op één baan spelen.
Omdat verdere uitbreiding heel moeilijk zal zijn is het dus niet uitgesloten dat een tweede vereniging zal ontstaan."

Tot zover het verslag van 1974 en U leest het goed: zes banen, vijf bestuursleden, allemaal nieuw, geen gezeur over continuiteit, want er was 'gekibbel' geweest in het vorige bestuur.

Mijn illustere voorganger Co Pul pleegde op mijn dringend verzoek toen een geniale en unieke coup.
Hij schreef zijn mede-bestuursleden, die bijna allemaal met vakantie waren, een korte brief, waarin hij ze allervriendelijkst verzocht om allemaal af te treden.
"Zonder tegenbericht rekende Co erop dat.....!"

Enfin, toen de dames en heren weer thuis kwamen, bleken ze tot hun verrassing 'op eigen verzoek' te zijn afgetreden.
Die Co toch!

Toen ik hem later eens vroeg hoe hij dit met zijn socialistische principes had kunnen verenigen, keek hij mij koeltjes aan en deelde mij toen mede dat ook Lenin nooit voor een spatje bloed uit de weg was gegaan als het belang van het volk dit vroeg. Ons bestuur bestond uit een aantal 'stevige' persoonlijkheden, die menig verbaal robbertje stoeiden.

Ik herinner me vergaderingen met veel geschreeuw, drank, eindeloos lachen en ten slotte redelijke besluitvorming.

Hoezo democratie?

Lucien de Kind was secretaris geworden omdat hij in zijn apotheek een stencilmachine had staan, van brieven schrijven hield hij niet, m.i. gedeeltelijk te wijten aan zijn laag-provinciaalse afkomst.
Herman Bleekemolen werkte bij IBM, maar hij hield tot onze verbazing het geld gewoon in een kasboek bij.

Desgevraagd vertelde hij ons bij een borreltje, dat "computers voor de handel waren, niet voor het gebruik". Rob Liefbroer hield zich met de tennis-technische zaken bezig want hij was onze expert (zei hij).

Zo bracht hij soms prachtige voorstellen ter tafel die Nieuw-Vennep de weg naar de ere-divisie moesten wijzen. Deze plannen werden vrijwel zonder uitzondering door ons in de prullenmand gedeponeerd, waarna Rob diep zuchtte maar zich loyaal in zijn eenzame lot schikte.

Later werd hij voorzitter en consequent als hij is, wees hij dezelfde voorstellen nu ook van de hand.
Terecht, want tot op de dag van vandaag lijkt me de ambitie voor een hoge klassering van het eerste team twijfelachtig zonder een gezonde 'piramide' van de lagere teams en dat bovendien in een dorp waar tot nu toe het jonge talent meestal de vleugels uitslaat om zich elders te vermaken.

Onvergetelijk is voor mij nog steeds de persoon van Bert-'krantenwijk'-Hazekamp, die tot taak had om het clubhuis te regelen.
Hij deed dit met grote energie en vakkennis, maar hij onderscheidde zich vooral doordat ieder voorstel tot financiële steun aan het jeugd-beleid bij hem stuitte op een vraag "of de jongedames en -heren ook niet eens een krantenwijkje konden lopen". En dat midden in de periode van de zachte opvoeding en 'flower power'!

Bert verhuisde, Lucien kreeg het te druk met zijn pillen, dus namen Bob Hart en Kees Schreuder hun plaatsen over en kwam Gert Gorrée als jeugdcommissaris het bestuur versterken.

De belangrijkste gebeurtenissen van 1975 waren ongetwijfeld de bouw van het nieuwe clubhuis en de eerste uitvoering van het Open Toernooi, inmiddels niet meer weg te denken als evenement in de regio.
Ik mocht toen zelfs al Duitse prijswinnaars toespreken en aldus mijn schwere Wörter praktizeren.

Het nieuwe clubhuis kwam bovenop het oude te staan en betekende een verdubbeling van het knusse keetje, waar tot dan elke zondagavond de vier (!) competitie-teams bijeen waren gekomen, om pochend en zwetsend hun resultaten te bespreken, overspoeld met veel bier.

Ondanks een beetje heimwee waren we toch erg blij met onze nieuwe behuizing; vooral de dames sloofden zich uit met gordijntjes in de kleuren van de laatste Franse mode. Jarenlang hebben de biermokken-op-naam van alle werkers en werksters nog boven de bar gehangen, totdat tot de verbouwing van 1992 werd overgegaan.

In 1976 verhuisde Herman naar Parijs, Ger naar Twente, Kees ging wat anders doen en zo kwamen Ursula Roodhart, Ad van Eynatten en good-old-Co Pul (Heintje Davids kwam ook steeds terug) erbij.
Tevens deed een baancommissaris zijn intree in de persoon

van Aad Griekspoor, die door groundsman Leen Troost consequent met 'Moos' werd aangesproken.

Nu de naam van Leen hier valt, schiet mijn gemoed even vol met de herinnering aan een onvergetelijke en helaas te vroeg overleden figuur.

Leen verkeerde voortdurend in een haat-liefde relatie met de vereniging en vooral met het bestuur.

Hij foeterde en mopperde, maar was nooit te beroerd om tot diep in de nacht 'zijn' banen te vertroetelen.

Is er veel veranderd in die zeventien jaar?

De tweede club kwam er, het park groeide nog een beetje, de vereniging werd ook groter waardoor het intieme karakter misschien iets is verdwenen.
Maar voor we nostalgisch worden: iedere tijd heeft zijn charme en gelukkig wordt er nog steeds enthousiast gespeeld, zijn er nog steeds een aantal braverikken bereid tot bestuurlijke taken, wordt er nog steeds door de leden geklaagd over het gebrek aan beleid van diezelfde braverikken, wordt er altijd gekibbeld over het nieuwste afschrijf-systeem, zijn er nog altijd ouders verontwaardigd over het gebrek aan inzicht van de jeugdcommissie ten aanzien van hun oogappel, wisselen we immer nog iedere drie jaar van 'bar-in-eigen-beheer' naar een pachter, is het jaarlijkse clubkampioenschap het moment van de wraak voor de dorpse twisten, en zo zal het ook wel blijven in de komende 25 jaar!

Jaap Ellerbroek

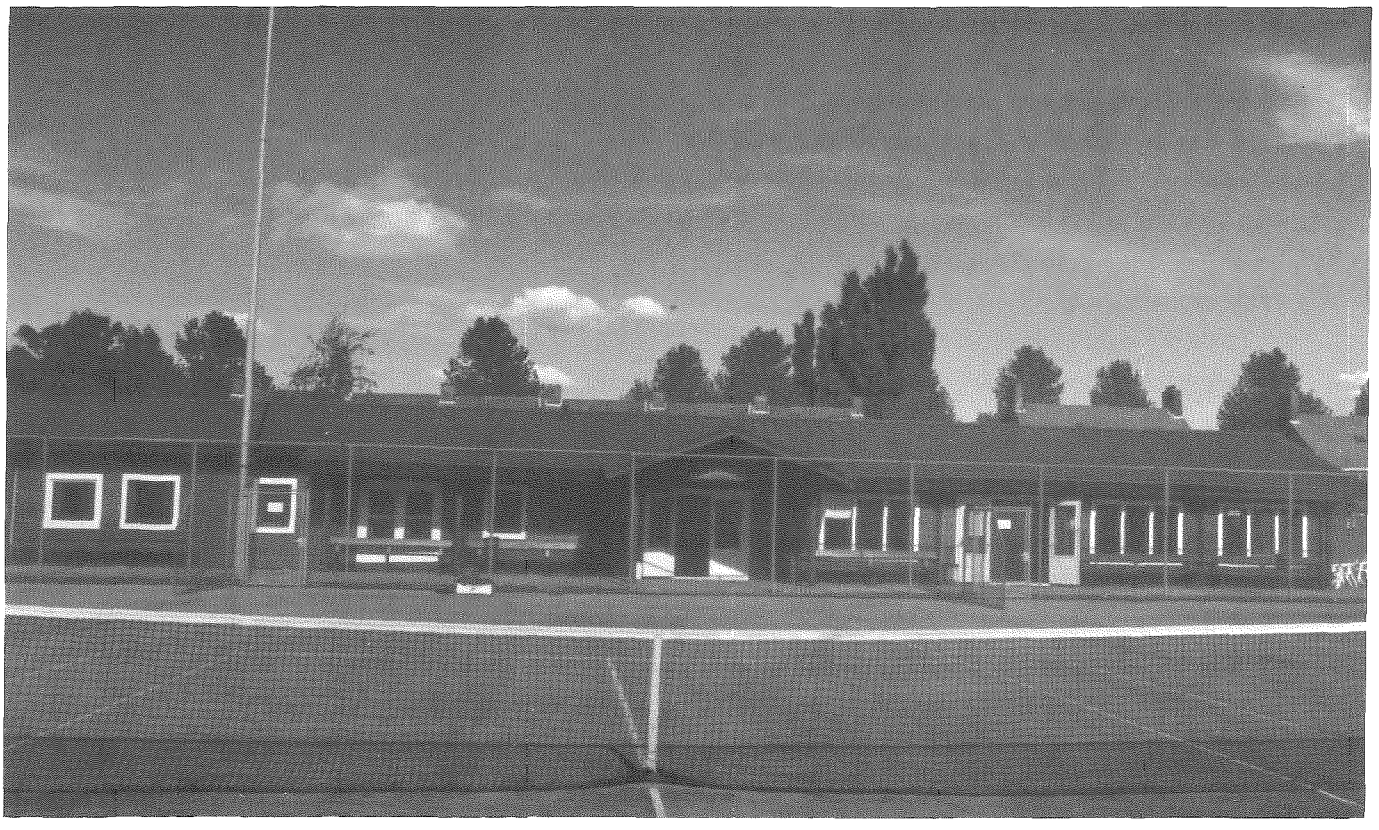

oud-voorz. rob liefbroer geïnterviewd door 'het witte weekblad'

Nieuw-Vennep - Tennisvereniging Nieuw-Vennep bestaat dit seizoen 25 jaar en dat zal niet onopgemerkt voorbijgaan. Rob Liefbroer, vanaf het eerste uur betrokken bij de club, werpt een blik op de geschiedenis.

In 1970 opende toenmalige burgemeester Dijckmeester het geheel vernieuwde tennispark van Nieuw-Vennep. Het aantal tennisbanen werd verdubbeld (van twee naar vier) en er werd een schitterend clubgebouw geopend. Links van burgemeester Dijckmeester staat Co Bakker.

De historie van het tennis in Nieuw-Vennep begon al eerder dan 1968, het oprichtingsjaar van TV Nieuw-Vennep. Het dorp had al jarenlang een tennisbaan. Deze lag op de plek waar nu baan 1 ligt. De baan werd buiten clubverband gebruikt. Notabelen uit het dorp sloegen er regelmatig een balletje.

De beheerder van die allereerste tennisbaan was de stichting 'Tennis Nieuw-Vennep'. Deze stichting verzorgde het onderhoud en verhuurde de baan. Door de uitbreiding van het dorp kwam er echter steeds meer vraag naar de banen. Er moest steeds vaker 'nee' verkocht worden. Daarom bouwde de stichting enkele jaren voor de oprichting van TV Nieuw-Vennep een tweede baan.
Langzamerhand ontstond bij enkele leden van de stichting het idee om een tennisvereniging op te zetten, iets waar de stichting in het begin nogal huiverig voor was. Jaren eerder was er ook ooit al eens een tennisclub geweest maar deze bakte er weinig van. Een nieuwe vereniging hoefde voor de stichtingleden niet per se meer.

Nieuwe tennisbanen waren echter hoognodig en een tennisvereniging opzetten was de enige mogelijkheid om de benodigde financiën binnen te halen.

Oprichting

Uiteindelijk besloot de stichting dan ook tot de oprichting van een tennisvereniging. Rob Liefbroer zat in de stichting en hij besloot, samen met Taco Cnossen, het voortouw te nemen. Rob vertelt: 'Taco en ik waren de jonge knullen in de stichting en we hadden wel zin om zoiets op te zetten. Van de andere leden, Henk Kinkel en Klaas Jansen, kregen we toestemming en dus gingen we aan de slag'.

Vooral Rob ging volop op zoek naar leden voor de tennisvereniging. Door de woningbouw die gepleegd werd, waren er onder de nieuwe inwoners genoeg enthousiaste mensen te vinden. In 1968 was het zover; tennisvereniging Nieuw-Vennep werd opgericht. Met de eerste voorzitter Otto Bentinck werden beide tennisbanen van de stichting gehuurd. De ingang was het kleine paadje dat naar de Jonkheer v.d. Pollstraat leidt. Rob Liefbroer werd nog geen lid van het bestuur van de club maar zou wel vele dingen blijven regelen.

Sterke groei

Een jaar na de oprichting kreeg de vereniging er twee nieuwe banen bij. Daarnaast kwam er een (klein) clubhuis. Ook het ledenaantal nam sterk toe; de huizenbouw had een groot effect op de groei van de club. In die tijd verdween korfbalvereniging KIOS naar de Oosterdreef zodat niets een eventuele uitbreiding van de tennisvereniging nog in de weg lag.
'KIOS moest weg omdat het winkelcentrum kwam en er parkeerplaatsen aangelegd werden' legt Rob uit. 'Dat had voor ons gunstige gevolgen doordat wij uitbreidingsmogelijkheden kregen'. In het bestuur verdween Otto Bentinck al na een half jaar. Hij werd opgevolgd door Co Pul. Ook de stichting 'Tennis Nieuw-Vennep' verdween langzaam om stilletjes over te gaan in de tennisvereniging.

Unieke locatie

Doordat Nieuw-Vennep maar door bleef groeien, wilde de vereniging uitbreiden. Dat idee werd echter tegengehouden door de gemeente. 'De gemeente Haarlemmermeer had andere plannen. Wij zouden moeten verhuizen naar een locatie bij de Vespohal. Dat zagen we echter niet zo zitten; we hadden het prima naar onze zin op de toenmalige (tevens huidige) locatie'. Enkele leden van de club waren het wèl eens met de verhuizing en besloten een eigen vereniging op te richten: De Kikkers.
Nieuw-Vennep bleef echter op de oude plek zitten en kreeg er toch nog een baan bij. Het totaal kwam nu dus op zeven. 'Het zou mij echter niets verbazen als de vereniging straks toch weg moet' vertelt Rob. 'Je weet niet wat de plannen voor het centrum zijn. Ik zou het wel jammer vinden want dit is een unieke plek voor een tennisclub, zo ingebouwd tussen de huizen.

van oud-voorzitter bertus outshoorn

Toen ik werd gepolst om voorzitter te worden van onze tennisvereniging, heb ik wel moeten nadenken alvorens ja te zeggen. Natuurlijk vond ik het leuk om gevraagd te worden en uiteraard vond ik, dat als de tijd daar is, je extra moet inzetten voor je club. Maar op het moment van vragen was er behoorlijke deining binnen de gelederen over het al dan niet in eigen beheer nemen van de bar in het clubhuis. En voor ik goed en wel ja gezegd had, en ruim voor de Algemene Ledenvergadering haar stem hierover zou uitbrengen, zat ik tot diep over mijn oren in BARre omstandigheden.

Persoonlijk was ik in die tijd een voorstander van de bar in eigen beheer. In de eerste plaats had de club het geld, dat daardoor in de clubkas vloeide, hard nodig.
Daarnaast had ik het gevoel dat meer saamhorigheid binnen de club goed was en daar kon het gezamenlijk bardienst draaien een stimulans toe zijn.

Maar het hield de gemoederen wel bezig en de lobby, stemmingmakerij en het vele overleg was niet van de lucht. Dat was best een uitdaging en achteraf heb ik geen spijt van mijn keuze in deze periode. De bar in eigen beheer is er gekomen en de sfeer was er duidelijk op vooruit gegaan.

Toen na vijf jaar de bereidheid om bardiensten te draaien bij de leden afnam, is men, terecht, weer overgegaan tot het verpachten van de bar. Welk momenteel uitstekend beheerd wordt door het echtpaar Meeues.

Er lag nog een geweldige uitdaging te wachten: de renovatie van het park. Dat ook deze zaak de leden sterk beroerde bleek wel uit de toen gehouden Algemene Ledenvergadering.

De opkomst is nimmer zo groot geweest als toen. Maar voor de renovatie zijn beslag kon hebben was goedkeuring

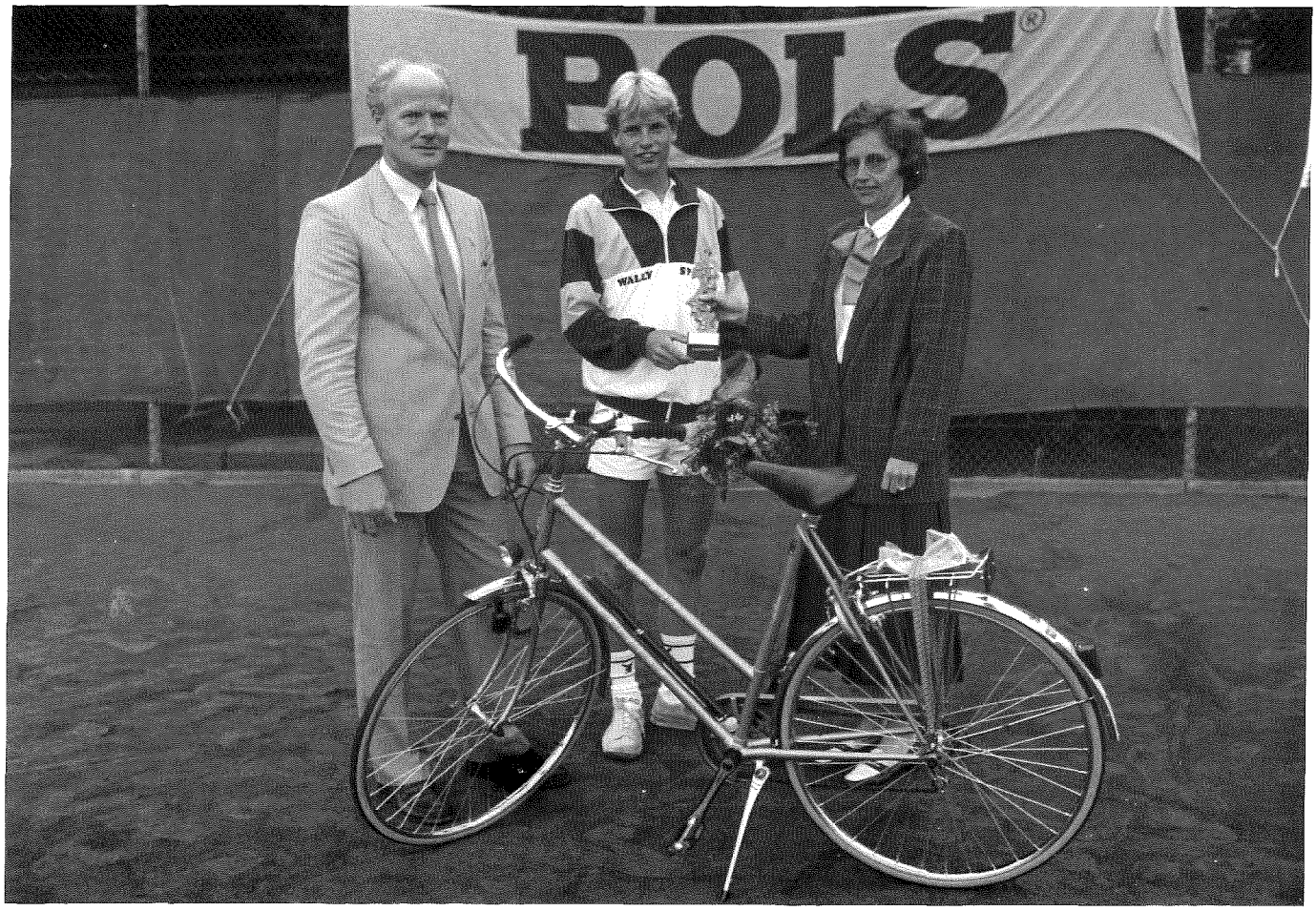

van de gemeente nodig. Vooral de extra ingang en de bijbehorende fietsenstalling was voor omwonenden aanleiding om bij de gemeente bezwaar aan te tekenen. Gesprekken met B&W brachten niet meteen de oplossing. Maar doordat alle aanvragen snel en adequaat waren geregeld kwam gemeentelijke toestemming af, terwijl er nog gepraat werd. Ik heb niet geaarzeld om met die toestemming op zak snel door te zetten.

Gevolg was wel dat de Burgemeester het moeilijk kon maken om de officiële heropening nog uit te voeren. Een taak die op prima wijze werd waargenomen door de toenmalige voorzitter van het district Leiden, de heer Mulder. Maar voor het zover was, moest de vierde baan worden opgeschoven en worden aangevuld met een vijfde en zesde baan. Zo ontstond een ruim middenpad tussen de banen, waardoor het totale speelveld niet alleen een levendig gezicht kreeg maar ook heel praktisch in te richten was met bijvoorbeeld een tribune. Dat laatste heeft zijn nut inderdaad meermalen bewezen.
Ook hier was de betrokkenheid van de leden geweldig groot. Er is gigantisch veel werk verzet en dus ook veel geld uitgespaard. De aan- en afvoer van de materialen en puin werd een zaak van de leden. Zo ook het schilderen van het clubhuis en alle opruimwerkzaamheden. De betrokkenheid van de leden met de club werd groter en het park tegelijkertijd mooier.

Een van de evenementen waarmee onze club in de Haarlemmermeer en ook daarbuiten veel aanzien verwerft is wel het Open Toernooi. De basis daartoe was gelegd door Frans Kwaaitaal en Rob Liefbroer en uitgegroeid tot een grootte die ons bijna boven het hoofd groeide.

Op een gegeven moment waren er meer dan duizend wedstrijden te spelen en doordat de eerste dag al verregende moesten de zondag daarop de partijen in de vorm van pro-sets worden afgewikkeld. Daar was weerstand tegen en meteen een les voor de toekomst. Besloten werd danook om het aantal wedstrijden voortaan te limiteren, maar het zegt wel veel over het enthousiasme dat leefde om mee te doen. Dit is in belangrijke mate te danken aan de tomeloze inzet van Carla Laan en Ad Schutz. Carla Laan is ons helaas dit jaar ontvallen.

Doordat er gebruik kon worden gemaakt van een tribune werd de prijsuitreiking ook aantrekkelijker omdat iedereen op zijn gemak zittend dit kon volgen. Nog vers in mijn herinnering ligt dat ook Brenda Schultz en Jan Siemerink bij ons in de prijzen vielen. BOLS had onder meer een fiets uitgeloofd als stimuleringsprijs voor de meestbelovende tennisser. En zie nu, beiden staan in de top van het Nederlandse tennis.
Ten slotte de competitie, de kurk van onze vereniging. Er is bij ons een grote geldingsdrang, niet in het minst veroorzaakt door het enthousiasme waarmee Rob Liefbroer destijds eruit haalde wat er in spelers zat. Elke periode kenmerkte zich door degradaties en promoties.

Twee promotiefinales zullen mij altijd bijblijven. De eerste werd thuis gespeeld en de innmiddels vertrouwde tribune zorgde voor extra capaciteit voor de belangstellenden. Maar liefst tussen de 400- en 500 bezoekers kwamen onze finalisten aanmoedigen. Het Witte Weekblad wijdde grotendeels haar voorpagina eraan. De andere finale was in Zutphen. Eerder hadden wij met 7 - 1 gewonnen en we moesten maar een mager puntje maken om de overwinning te vieren. Een formaliteit dus. Gaande de wedstrijd keek Gorgien Damen, die naast mij zat, en ik elkaar steeds droever aan met het zweet in onze handen. We gingen naar huis met een 8 - 0 verlies....

Zo gaat dat in de sport en laat de mens steeds weer opnieuw zijn grenzen zien. Maar het geeft ook uitdaging, verdriet en vreugde. Ik zou het niet willen missen.
Net zo min als mijn tijd als voorzitter. Dat heb ik met plezier gedaan en ik kijk er met plezier op terug.

Bertus Outshoorn

voorzitter jan kulk 1987 - 1992

Toen ik de laatste Inside opsloeg kwam ik Jan's laatste stukje tegen. Ik wist al altijd dat hij een geweldige hekel aan schrijven had. En met meer dan gewone nieuwgierigheid las ik dit epistel. Want er moet iets door hem heen gaan toen hij deze laatste woorden opschreef. Ik lees U even voor uit Inside nummer 10 van het jaar 1992. (Jannie Pul).

mijn laatste stukje

Het valt mij bepaald zwaar om iets te schrijven. En speciaal aan die leden die vinden dat ik een goed voorzitter ben geweest. In alle bescheidenheid kan ik stellen dat ook ik vind dat ik dat ben geweest. En dat maakt het schrijven van dit stukje zo lastig. Want laten we eerlijk zijn. Er was veel te doen toen ik voorzitter werd. Lichtelijk chaotisch mag de toestand gerust genoemd worden. Tsjonge, tsjonge, wat was er veel te doen. Als ik nog terug denk aan die eerste periode. Ik vroeg me verbijsterd af waar ik aan begonnen was. Zou ik in die eerste maanden mijn Waterloo vinden?
Ik moest echt haren op snaren zetten op me te handhaven. Duidelijk wil ik stellen dat hiermede niets ten nadele van mijn voorganger is gezegd, die ook een sterk voorzitter was.

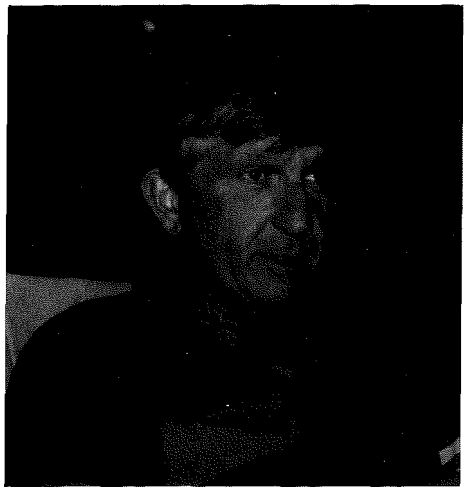

Bij het uitspreken van enige dankwoorden in mijn laatste stukje denk je in de eerste plaats aan de mensen waar je mee omringd was. Met enige ontroering denk ik terug aan het enthousiasme en de overgave waarmee zij in al hun beperkingen hun werk deden. Het was vaak hartverwarmend dat ik op de juiste momenten de nodige ondersteuning kon geven. En de dankbaarheid die je daarvoor terug kreeg deed mij voortgaan op dit pad. Ik kan ze van deze plaats niet allemaal persoonlijk bedanken en ik wil ook geen namen noemen. Maar ik ben wel blij dat ik altijd met zo veel gezellige en enthousiaste mensen heb mogen werken. Sommigen noemden mij kort van stof. Dat is waar. Die eeuwige verhalen bij prijsuitreikingen lagen mij niet zo. En bovendien kan ik niet zo'n bewondering opbrengen voor het prestatieve in de tennissport. Het recreatieve lag mij beter. Dat is ook duidelijk aan mijn tennis te zien. En dan het schrijven in de door lokale winkeliers gesponsorde Inside.
Om naast je eigen advertentie nog een vrolijk redactionele inleiding te schrijven over het slechte weer op het openingstoernooi. Ik kon het gewoon niet uit m'n pen krijgen. Nee mensen, U zult gemerkt hebben dat ik meer van daden hield. Een nieuw clubhuis, alle banen verlichting, nieuwe huisstijl, noem maar op. Als voorzitter moet je niet bescheiden zijn, toegegeven de verpachting van het clubhuis liep het ene jaar beter dan het andere, maar al met al toch een succes, dacht ik. Ook het afgelopen Haarlemmermeertoernooi bleef onder mijn bekwame leiding lopen als een trein. Dit uiteraard met de hulp van geroutineerde krachten. Ook hier weer geen namen. Terugkijkend op mijn bestuursperiode kan ik stellen dat ik een bloeiende club achter laat. Zo'n 700 leden voornamelijk uit het Nieuw-Vennepse die hier hun balletje slaan en hun drankje drinken. Ik kan danook niet nalaten stiekem een traantje weg te pinken bij de gedachte dat er veel tot stand is gebracht, en nog belangrijker, in stand is gehouden. Nu ik om mij heen kijk na die vijf jaar, zie ik dat het goed is. Goed is weliswaar een relatief begrip. Ik kan daar een heel mooi filosofisch betoog over houden. Maar dat wil ik vanaf deze plaats niet doen. Ik wil U deze theorie, zittend bij de dorpspomp terwijl U Uw auto bijtankt, nog wel eens ontvouwen. Vol verwondering kijk ik naar de voorgaande volzinnen. Mijn laatste stukje is langer geworden dan ik dacht. Het ging zo gemakkelijk. Dat praten over de club en mezelf. Kennelijk is deze club mij zeer ter harte geworden. Eerlijk gezegd had ik dat tennisclubje als een manager willen runnen. Maar er is een ander element ingeslopen. Noem het een beetje genegenheid. Liefde voor mijn part.
Mensen, ik zou willen zeggen.....allemaal hartelijk dank.

namens Jan Kulk

voor u geknipt uit clubblad maart '73 en juni '73

bestuursmededeling

De heer Troost zal met ingang van maart '73 het onderhoud van de banen voor zijn rekening nemen.

Het sproeien, vegen, effenen, lijnen bijhouden, enz....., door hem zal niet goed kunnen geschieden indien U daar niet Uw medewerking aan geeft door tijdig op zijn verzoek de baan de verlaten of het ieder geval zo te plooien dat hij regelmatig en ongestoord zijn werk kan verrichten.

Vast bedankt!

proost troost

Juni '73. Waar was U nou meneer Troost - we misten U erg bij de huldiging van de spelers. U bent wel even geweest hebben we gehoord, maar waarom bent U weer verdwenen? Tenslotte hebben de spelers niet alleen gewonnen. Het kan toch geen toeval zijn dat alle teams thuis de beste resultaten boekten? De banen op zaterdag en zondag tot in de puntjes verzorgd, glad als een biljartlaken (ook een bekend terrein voor U, nietwaar) en met lijnen witter dan wit. Dacht U dat we vergeten waren, dat U zelfs tussen de bedrijven door de banen weer in orde bracht - niemand is het Eiertoernooi (1973) vergeten toen in de ochtend het water met bakken naar beneden kwam. Maar er werd toch gespeeld, o zo! En wie was tenslotte onze beste supporter - onze jeugd - en damesspelers hebben de zoete smaak van de winst aardig te pakken, als is het dan tevens van een lekker stuk Mars. En was U voor de verliezers niet altijd een hele 'Troost'? Daarom namens de Wedstrijdcommissie en spelers: BEDANKT en heffen wij het glas op Uw gezondheid: PROOST TROOST!

Het Bestuur van '73

1973. Zo zag het bestuur er 20 jaar geleden uit...

TENNISVERENING "N I E U W - V E N N E P"
-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

D E U X A J O U E R

3e jaargang nummer 5
3 mei 1973

Voorzitter:
Dhr. C. Pul telefoon 2651

Sekretariaat: Binderstraat 15
Mevr. M. Liefbroer tel. 2628

Penningmeester:
Dhr. N. Visser telefoon 3389

Kluscommissie:
Dhr. J. Iemhoff telefoon 2094

Clubhuiscommissie:
Dhr. B. Hazekamp telefoon 2617

Wedstrijdcommissie:
Dhr. R. Liefbroer telefoon 2628

Jeugdcommissie:
Mevr. S. Kwaaitaal telefoon 3167

Feestcommissie:
Dhr. P. Keers telefoon 2690

Redaktie: Sportveldweg 62
Mevr. J. Keers telefoon 2690

CLUBHUIS TELEFOON 3546

bestuursmededelingen

1972

BESTUURSMEDEDELINGEN.

Ten aanzien van het gebeuren op en om de baan zijn er misschien nog enige punten die de aandacht verdienen.

OPENINGSTIJDEN BANEN EN KANTINE:

Zaterdag- Zondag- feestdagen	09.00 uur tot zonsondergang.
Overige dagen	10.00 uur tot zonsondergang.

De beheerder heeft 1 uur vrij per dag (tijdstip niet vast) plus de maandagen tot 17.00 uur. In dat geval kan alleen de kantine gesloten zijn.

Voor de vroege vogels bestaat een mogelijkheid om een sleutel van de baan te krijgen. Borg ƒ 2,50. Dit dient aangevraagd te worden bij het secretariaat,

TENNISLES.

Het geven van privélessen geschiedt uitsluitend door en via Jan van de Maarl. De prijs hiervan bedraagt ƒ 18,-- per uur of ƒ 9,-- per half uur. Lessen, die in het begin van dit seizoen niet door Jan kunnen worden gegeven, worden door Roel Bazen waargenomen.
Het geven van klassikaal les aan jeugd geschiedt door Roel Bazen. De jeugdcommissie kan U hierover alle inlichtingen verstrekken. Tel. 2651 of 3167.

VERKOOP TENNISARTIKELEN

Als onderdeel van het kontrakt, afgesloten ten behoeve van de vereniging t.a.v. onderhoud banen - beheer kantine is aan Roel Bazen het recht van verkoop tennisartikelen gegeven. Om dit geen loze kreet te doen zijn verzoekt het bestuur U om Uw sokken, schoenen, ballen, rackets enz., zoveel mogelijk in het clubhuis aan te schaffen.

1974

Van de bestuurstafel

Dit is een belangrijke aflevering van ons clubkrantje. De nieuwe ledenlijst, het kantine-rooster, de verslagen van het eerste competitie-weekeinde. Om met het laatste te beginnen, het ziet er niet naar uit dat we net als vorig jaar weer zullen zwemmen in de kampioenen. Dat kon ook niet verwacht worden na de drie promoties (op zondag).
Aan de andere kant, zo'n eerste wedstrijd zegt ook niet alles, ik herinner me nog .....etc, etc.

Onze nijvere penningmeester heeft de laatste weken weer een flink aantal nieuwe aanmeldingen ontvangen.
Het ledental loopt nu tegen de vijfhonderd. met de laatste uitbreiding van ons park kunnen we waarschijnlijk voldoende speelgelegenheid geven. Het nieuwe baanreglement hoopt een en ander te reguleren zodat iedereen aan zijn/haar trekken komt.
Ongetwijfeld zal er gemopperd kunnen worden. De één vindt tennislessen een overbodige luxe, de ander denkt dat de jeugd tekort komt, een derde acht competitie wedstrijden een vorm van dwingelandij. Het bestuur staat open voor suggesties maar vindt wel dat we niet moeten gaan ruziën op de baan. Grote mensen onder elkaar, nietwaar?
Wat we ook hopen is dat ondanks alle schaalvergrotingen, we toch de mentaliteit kunnen blijven opbrengen van met-elkaar, voor-elkaar.
Ik bedoel: wie 's avonds het laatst van de baan komt, veegt even de zaak glad, geen berm tourisme langs de banen met schillen en dozen, de kantine is geen weg-restaurant, Handen uit de mouwen graag, ook de commissieleden zijn geen betaalde krachten!
Zaterdag j.l. ontvingen we de nieuwe leden. Aardige mensen. Voor een aantal was het allang niet meer de eerste keer, anderen keken nog wat onwennig rond. Het bier vereffende alle verschillen en de hapjes van Bob Hart kweekten reeds vriendschap en broederschap. Waarvoor dank aan de feestcommissie. Zondag a.s. spelen op zaterdag één, op zondag 3 teams thuis (waaronder het eerste). Tot dan, kom eens kijken.

van de bestuurstafel

Ingaande 28 mei zal dan een nieuwe golf van competitie-tennis over het park spoelen. De recreanten schijnen uit "zakken" en "bloemetjes" te bestaan, ik wens ze erg veel plezier, wie onderaan eindigt, moet de vereniging vrijwillig verlaten of de kantine schoonmaken. Over de kantine gesproken, de nieuwe regelingen ten aanzien van de bediening lopen lekker, blijft U wel meewerken? De nieuwe lijst staat elders in dit krantje.
Een kleine wijziging in de commissies is aangebracht omdat de parkbeheer-commissaris zich om persoonlijke redenen heeft teruggetrokken. Cock Gaus neemt zijn taak over, hij ontvouwt op één van de volgende pagina's een paar plannetjes.
Goed nieuws voor les-gegadigden. De trainers kunnen na de competitie hun lessen op zaterdag verruimen en daarmee een aantal mensen van het wachtlijstje van dienst zijn.
Nog één ding tot slot: we hebben een prima groundsman die veel werk verzet en dit ook graag doet. Soms is het nodig dat er wel eens tussendoor geveegd en/of gespoten wordt. Doet U dan mee?

X Midzomerboerenhofstadefeest: Gooi nooit met je ballen, je krijgt ze nooit weerom X

Zomaar even een probleempje bespreken

G E A C H T E R E D A C T I E (Buiten verantwoording van wie dan ook)

E G O

Ik vraag me nu toch werkelijk af waarom ik naar jullie schrijf. Ik zou veel beter mijn eigen blaadje kunnen uitgeven waar ik al mijn ideeën kan spuien, in plaats van dat duistere blad van jullie. Ik vind mijn mening namelijk te goed voor jullie blaadje.

E.G.O.

Antwoord: Je hebt gelijk; je kunt ook maar beter alleen gaan tennissen. (niet zo moeilijk overdag)

VRAAG

In blanco couvert vraag ik U raad in een netelige zaak. Moet ik het haar nu bestellen of niet ?

ANTWOORD : WAT ???

Van de eerste penningmeester

Toen TV-Nieuw-Vennep zo'n 25 jaar geleden opgericht werd, was er voldoende bekwaam volk om de meeste kernposities van zoiets als 'een bestuur' (dat hoort nu eenmaal bij de vereniging), te bemannen: een keurige meester in de rechten werd voorzitter. Een secretaresse werd secretaris, en de lokale medicijnman was zonder twijfel de meest technische speler. Aangezien ik redelijk kon optellen en aftrekken werd ik penningmeester.

Hoewel ik middels een gymnasiale opleiding wel veel geleerd had, was echter de opleiding in boekhouding buiten het raamwerk van de gemiddelde gymnasiast gebleven.

En dat is helemaal niet erg, want ze leren wel denken en onderzoeken: dus het motto 'zoekt en gy zult vinden', leidde ertoe dat ik een geheel eigen, revolutionaire methode van boekhouden ontwikkelde.

Deze was gebaseerd op het simpele principe van de schoenendoos.
Alles wat binnenkomt gaat erin, alles wat uitgegeven moet worden gaat er weer uit (het lijkt me sterk dat niet 99% van alle huishoudens zo werkt).
Dit proces verliep enige tijd tot ieders volle tevredenheid, rekeningen werden betaald, geld kwam binnen, "wat wil een penningmeester nog meer", dacht ik in mijn onschuld.

Nu wordt een tennisclub ook bevolkt door allerlei doctorandussen die een vak geleerd hebben. Eén van deze, de heer drs. K. was zelfs in iets wat op boekhouden lijkt afgestudeerd en hij werd door iemand of iets geroepen mijn kas te controleren.
Dat leek mij eerst geen probleem, de heer K. was (en is) een aardig mens en kon weliswaar niet tennissen maar lustte een goede slok.

Echter, er ging iets mis: K. wilde per sé weten wat er in de kas zat per 1 november jl. en het was nu al maart.
Zo werkte mijn systeem niet!
Verder werd de schoenendoos meewarig bekeken en diende er terstond balansen opgesteld te worden en ik weet niet wat nog meer.

Eerste penningmeester Wouter Bazen schrijft een stukje met als kanttekening: 'hoe hij het financieel beleid uit zijn vertrouwde sigarendoos toverde.....'

Een en ander lukte met de hulp van de heer K. maar de lol was er bijna af.

Toen echter het jaar daarop kolonel J., die door de overheid benoemd was om nauwkeurig de stand van het leger bij te houden, inclusief het tellen van lege hulzen, persoonlijke uitrustingen en de staat van gebreide wollen sokken, zitting nam in de kascommissie was voor mij de maat vol:
Kolonel J. begeerde de stand in de liter-colaflessen te verwerken en wel opnieuw per 1 november.

Dit was voldoende, we hebben toen maar een echte penningmeester gezocht en ik ben weer gaan tennissen (nou ja, competitie dan).

Ik wens alle toekomstige penningmeesters veel succes.

Wouter Bazen

In memoriam Carla Laan †

Zo'n twintig jaar geleden begon Carla haar werk voor de jeugdcommissie. De stap naar de wedstrijdcommissie was daarom niet groot. Zij kende immers alle spelers, jong en oud. Deelde lief en leed met ze en kreeg het toch weer ieder jaar voor elkaar om de competitie-teams en alles wat daarmee samen ging, op tijd ingedeeld te hebben.
Alsof dat nog niet genoeg was reed Carla in het weekend de tennisparken in de omgeving af om 'haar' teams te steunen.
Carla's inzet voor het Open Toernooi was ook al niet te stuiten. Met zoveel overgave en gedrevenheid heb jij je taak volbracht.
Rest ons alleen nog maar te zeggen dat mede dankzij jouw optimale inzet wij als tennisvereniging zo'n fantastische club zijn geworden.

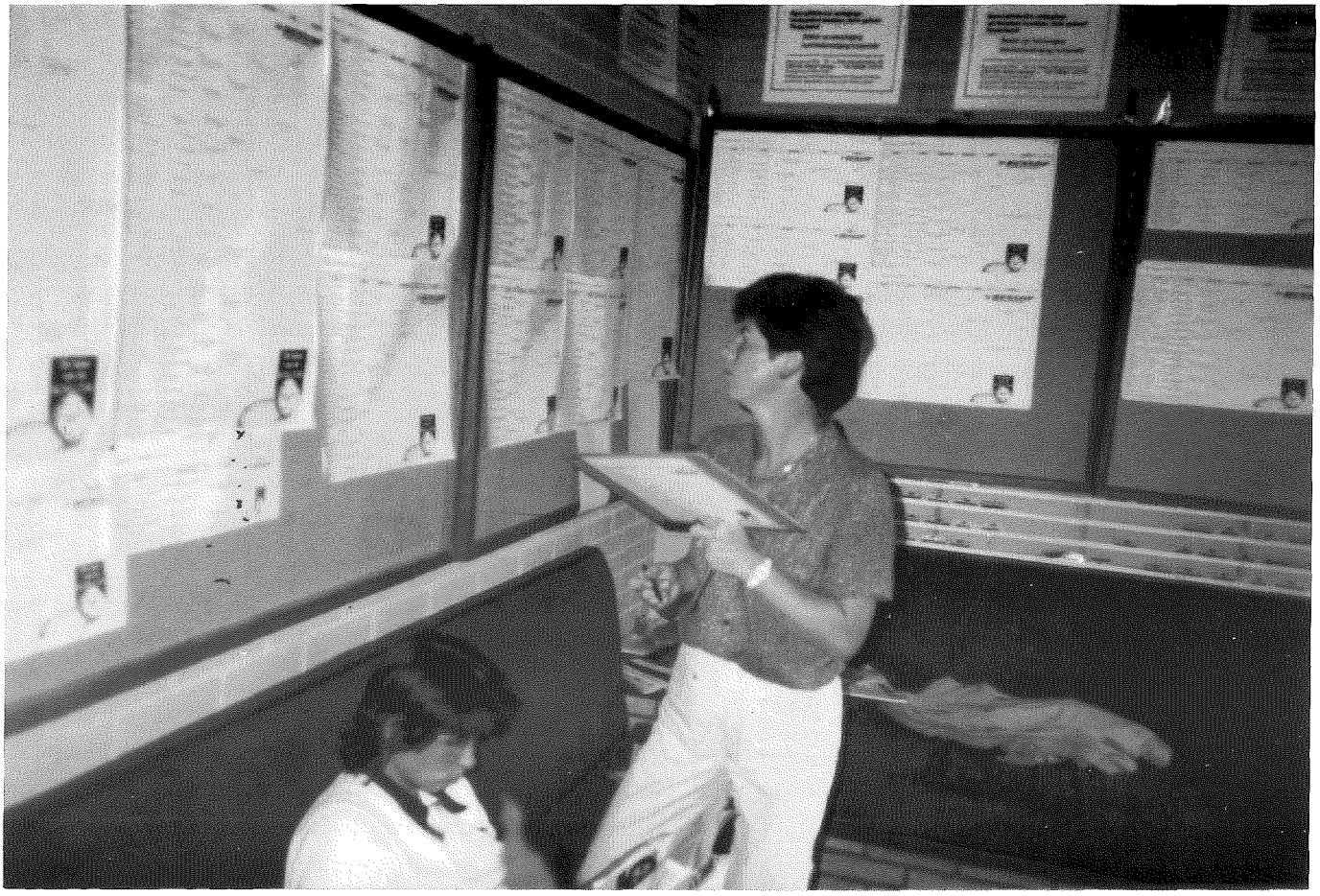

van de oude wedstrijdcommissie

Altijd weer moeilijk zo'n artikel over vroeger te beginnen.

Voor je het weet zit je als een grootvader in je stoel te vertellen in de stijl van: "Weet je nog wel, oudje?" En zo lang is 25 (voor mij in dit geval 24) jaar nou ook weer niet geleden. Hoe is het eigenlijk begonnen?

Ach, Nieuw-Vennep was nog klein, niets te beleven dus, je komt er te wonen, kent nog bijna niemand, je vrouw wachtend bij de kleuterschool praat eens met iemand, hoort van een vreselijk gezellig feest van een pas opgerichte tennisvereniging, wordt uitgenodigd voor het volgend feest ergens op een boot in Heemstede o.l.v. een plaatselijke coryfee Piet Peeperkorn op een altsax, je vindt het een knalfuif en al heb je nog nooit getennist, het lijkt wel leuk (gezien op televisie), dus je wordt lid.

Drie maanden later speelde en won ik reeds mijn eerste toernooi, het zogenaamde combinatietoernooi waarin de zwakste van de vereniging aan de sterkste gekoppeld werd.

Zo mocht ik met Jan van de Maarl spelen; we wonnen! Nou, "we"; ik mocht de tramrails niet uit, soms nog wel even serveren (spelregel is spelregel), maar verder alleen maar meetellen.

Zo'n toernooi zou heden ten dage met zo'n grote vereniging niet meer mogelijk zijn.

Stelt U zich de indeling eens voor: de sterkste met de zwakste, de op een na sterkste met de op een na zwakste, enz., enz., met circa honderd deelnemers.

Wat hun beweegreden was snap ik nu nog niet, maar kort na dit toernooitje werd mij door Gerrit van Gent en Rob Liefbroer (dat was toen de gehele wedstrijdcommissie) gevraagd in deze commissie te komen. Kort hierna trad ook Peter Kinkel toe.

Er was dus al één gezelligheidstoernooi. Er werd echter ook zondagcompetitie gespeeld in de laagste (toen vijfde) klasse: eerst één, later twee teams, enz. In het eerste jaar deed een bouwkeet op de oude velden van KIOS (ons huidige parkeerterrein) dienst als kleedkamer; in het tweede jaar werden we de trotse bezitter van een eigen klein clubhuisje.

Al vrij spoedig werd het eerste gemengde team kampioen en promoveerde na een gelijk spel in de promotiewedstrijd dankzij het feit dat Gerrit van Gent niet in twee maar in drie sets had verloren. Bij de Chinees in Haarlem (Koen Nam bestond nog niet) zongen we 's avonds in feestelijke stemming: "Gerrit heeft zijn derde set." Hij glunderde als een aap, wat voor hem niet zo moeilijk was.

Zo begon onze competitie-opbouw te groeien en mede, misschien wel vooral, door nieuwe import-Vennepers (o.a.: Dogger, Pul, Kwaaitaal, Gaus) en later eigen kweek (in het prilste begin was er nog geen jeugdafdeling bij gebrek aan kinderen die al oud genoeg waren) bleven successen niet uit en werd uiteindelijk de overgangsklasse B (thans derde klasse) gehaald.

Historisch is het konijn van Stans Kwaaitaal, dat zo nodig tijdens een promotiewedstrijd in het clubhuis gebraden moest worden.

Zijn er verschillen in de competitie tussen nu en vroeger?

Neen, en ja. Gebleven is dat de zondagcompetitie op sterkte wordt geselecteerd en gespeeld, terwijl vanaf het begin bij de zaterdagse districtscompetitie toch ook een stuk gezelligheid meespeelt, hetgeen nog steeds blijkt uit onze opstellingen (maar niet altijd uit het

gedrag van sommige heren).
De speelsterkte is in de breedte enorm toegenomen, waardoor promotie steeds moeilijker wordt, de partijen steeds langer duren en men dus steeds later klaar is. Het was zo gezellig, al werd het soms wel erg laat.

Ook verschillen in 'attitude'. Ooit speelde bij ons een competitieteam uit Bennebroek, dat toen nog balloteerde, en deze bollenheren dachten die polderboeren te imponeren door vanaf de empire-stoel de wedstrijd in het Engels te leiden waarna een onzer spelers snierende over de baan riep: "Horen jullie dat, hij spreekt Engels!"

Zondag eind mei 1993 speelde weer een team uit Bennebroek op ons park: o.a. een punker en een alternatief figuur spelend met felgekleurde smoezelige haarbanden, waar geen haar was en in op de knieën afgeknipte veelkleurige pyama-, c.q. surfbroeken terwijl een van de dames in een legging speelde.

Ons team? correct gekleed, en nog steeds in het Nederlands tellend.

Tegenwoordig bestaat er een boekwerk van de KNLTB waarin allerlei toernooi- en speelvormen staan beschreven.

Toen nog niet en mede door onze onervarenheid moesten we alles zelf bedenken.

Zo bedachten we een toernooi, waarbij de winnaars op de baan bleven en de verliezers door wachtenden werden vervangen.

We maakten de fout niet te voorzien dat er ook mensen waren die maar bleven winnen! Een andere, nieuw bedachte variant was de winnaars een baan omhoog, de verliezers een baan omlaag en aan het einde eraf. Achteraf bleek deze vorm elders ook al te bestaan.
Het eiertoernooi is toen ontstaan; we hadden een dubbel toernooi, een handicap toernooi met o.a. waslijnen en vastgebonden rechterbenen en iets later ook het invitatie toernooi.

Reinier Bras, een lid dat al elders getennist had, gaf ons het idee voor het kruiken toernooi, dat aanvankelijk het hele laatste weekend in beslag nam. Toen er echter eens een hele zaterdag verregende, zijn we maar op de zondag gebleven.

Er waren in die tijd ook veel mensen lid van een tennisvereniging om het lid zijn alleen. Ideale leden zult U zeggen, maar het gevolg was dat de banen te vaak te weinig bezet waren, hetgeen ten koste ging van de gezelligheid (en daarvoor deden we het toch?) en de bar-omzet.

Om dit euvel te verhelpen is door twee leden van de commissie tijdens hun vakantie in Zuid-Frankrijk de onderlinge recreatie competitie bedacht. Wij recreëerden reeds voordat het district Leiden het deed. Menigeen zal zich nog de namen van de teams herinneren zoals bijvoorbeeld de Madeliefjes, de Tijgers, de Fords, de Piano's, de Kastanjes, de Bessensapjes, de Dakota's, enz., enz.

Avonden kostte het om elk jaar weer voldoende nieuwe namen te vinden.

De samenstelling van de commissie bleef natuurlijk niet altijd dezelfde. De een ging, de ander kwam, sommigen bleven.

Een belangrijke binnenkomer, zonder anderen tekort te doen, was Frans Kwaaitaal.

We hadden al eens clubkampioenschappen

georganiseerd, waarbij wel de zogenaamde 'open plaatsen' verkeerd werden neergezet, maar een open toernooi durfden we pas aan toen Frans met zijn Bloemendaal-toernooi-ervaring deel ging uitmaken van de wedstrijdcommissie.

Toen konden Rob en ik naar Co Bakker stappen om te trachten met hem als sponsor het financiële plaatje rond te krijgen. Dat dit uitstekend is gelukt kunt U nog elk jaar op ons park en op dat van de Kikkers waarnemen. Frans werd de eerste wedstrijdleider en heeft dit vijf à zes jaar gedaan, waarna Ad Schutz, die elders hierover meer zal schrijven, deze functie overnam.

In het bovenstaande heb ik getracht een schets te geven van de eerste, soms wel roerige, jaren van het toernooi-, gezelligheids- en wedstrijdtennis binnen onze vereniging.
Namen heb ik zo min mogelijk genoemd om te voorkomen mogelijk iemand tekort te doen. Gelukkig zijn er altijd veel en enthousiaste medewerkers geweest.

Ik hoop dat dit zo blijft en dat tot in lengte van dagen mijn opvolgers hetzelfde kunnen blijven zeggen.

Ed Jansen

clubkampioenschappen

Clubkampioenschappen; door middel van selectie kon men meedoen.

C L U B K A M P I O E N S C H A P P E N

De clubkampioenschappen zullen worden gehouden van woensdag 9 augustus tot en met zaterdag 19 augustus a.s
Evenals andere jaren heeft de wedstrijdcommissie besloten deze kampioenschappen in twee categorieën te doen plaats vinden, resp. te noem; Afdeling I en Afdeling II
Voor de eerste afdeling werden spelers en speelsters geselecteerd, die uitsluitend in deze afdeling mogen uitkomen. Alle andere leden zijn vrij in te schrijven voor beide afdelingen.
De geselecteerden zijn:

De Heren G. Arends, R Bazen, W Bazen, E H ter Brake, C. Broekhoven, J. Broere, R. Burgers, S. Cnossen, J. Colijn, J Ellerbroek, C Gaus, G. v. Gent, K. Jansen, B de Jong, Peter Kinkel, Piet Kinkel, J. Laan, R. Liefbroer, J.v.d Maarl, K Neervoort, P. Pauwels sr, P Pauwels jr., J Pul, E-J Schreuder, T. Snaterse, R Solinger, L. Tamboer, J van Veen, A Verbeek, J. Zwetsloot
en
de dames P Aaldriks, L Bazen, R. Bazen, R Bons, A Cornelisse, M Gaus, Y Haienbeek, I. Klint, R Kolk, S. Kwaaitaal, M Liefbroer, Th Peters, J. Pul, G Schreuder, R Verlaan, en E Zeilmaker

Inschrijving kan uitsluitend geschieden door middel van de desbetreffende aanmeldingsformulieren, die U elders in dit clubblad zult aantreffen
Deze formulieren gelieve U te deponeren in de hiervoor in het clubhuis geplaatste bus
Voor verdere gegevens mogen wij U verwijzen naar de hierna volgende wedstrijdbepalingen, waarvan U goede nota dient te nemen.

WIJ REKENEN OP EEN GROOTSCHEEPSE DEELNAME VAN OUDE EN NIEUWE LEDEN

De Wedstrijdcommissie

CLUBKAMPIOENSCHAPPEN

De clubkampioenschappen zullen dit jaar gehouden worden vanaf zaterdag 31 augustus t/m zondag 8 september.
Evenals andere jaren heeft de W.C. besloten deze kampioenschappen in twee klassen te spelen t.w. klas I en II.

Voor klas I werden spelers en speelsters geselecteerd die uitsluitend in deze klas mogen uitkomen. Alle andere leden zijn vrij in te schrijven voor beide afdelingen.

De geselecteerden zijn:

DAMES

P. Bazen, C. Bosma, W. Brandsen, A. Cornelissen, M. Gaus, R. Jonker, T. Kluiters, I. Klint, E. Koks, S. Kwaaitaal, M. Liefbroer, J. Pul, N. Roodhart, J. Saarberg, G. Schreuder en R. Verlaan.

HEREN

G. Arends, P. Bakker, W. Bazen, A. Blaauw, J. Bro, H. ter Braake, C. Broekhoven, J. Ellerbroek, C. Gaus, G. van Cent, K. Jansen, W. de Jong, B. de Jong, L. de Kind, Peter Kinkel, Riet Kinkel, R. Klint, E. Koks, J. Laan, C. Laterveer, R. Liefbroer, J. vd.Maarl, K. Neervort, P. Pauwels,sr., P. Pauwels jr., J. Pul, K. Schreuder, A. Schütz, R. Solinger, C. Struik, L. Tamboer, Y. Tiesinga, J. van Veen, D. Verbeek, J. Zwetsloot, A. Broere, J. Colijn, E.J. Schreuder

Er wordt gespeeld volgens het afvalsysteem.

Inschrijving kan uitsluitend geschieden door het bijgevoegde inschrijfformulier, hetwelk ingeleverd dient te worden bij:

P. Kwaaitaal, Kerkstraat 63, alhier

Voor verdere gegevens verwijzen wij U naar de hierna volgende bepalingen t.w.:

1. de clubkampioenschappen staan open voor alle clubleden (geen introductie!)
2. er wordt gespeeld volgens de regels van de KNLTB, o.a. 2 gewonnen sets en met de "tie-break". (tie-break tot en met de halve finales)

onze match

1972 Zomaar een verslag

ONZE MATCH

Toen ik mijn tegenstandster voor de eerste keer zag had ik al 't gevoel: dit kon ik wel aan, dit zou wel aan; dit kon best eens wat worden.
't Was mooi weer, buiten was het best uit te houden, binnen erg warm, ja benauwend zelfs. Toen we dan ook onze "baan" hadden uitgekozen, waar wij wilden spelen, hadden we alles mee. De baan was wat klein, maar erg gezellig, zag er aardig uit; die dag waren veel mensen ons goed gezind, o-ki-dò !
Tijdens het inspelen bemerk je al gauw enkele bijzonderheden van je opponente, vooral als dat inspelen nogal lang duurt. Je ziet meer de kleinere zaken, de meer persoonlijke facetten van zo iemand. Uiteraard kun je dat bij 't spel wat daarna gaat volgen, volledig uitbuiten. Als rechtgeaard speler wist ik al uit mijn theorie, dat je tijdens het inspelen erg goed moest opletten om niet te hard van stapel te lopen. Je moet e.e.a. niet overhaasten. Wel wat gepriegel hier en daar, dat kan geen kwaad. Maar niet gelijk.. . als volwassen wedstrijdspeler begrijpt U mij wel. De echte knallers worden pas in de wedstrijd gebruikt.
opm. veel jeugdige spelers knallen m.i. vaak te hard tijdens t inspelen: dit kan zeer wel leiden tot blessures, zelfs op langere termijn
De toss wees uit dat ik 't eerst mocht "zeggen". Ik koos de kant, mijn tegenspeelster wilde geen ontvanger zijn (dit was een zeer taktische zet en wordt "uitbuiten van de regels" genoemd; dit vindt niet vaak plaats!)
Deze eerste game duurde lang, steeds de balans in evenwicht, tot 3 maal toe gelijk ('t scheen bij wijze van spreken wel 3 jaren te duren) Gedurende die "schijnbaar" 3 jaren durende game lipe mijn tegenstandster nog een lastige blessure op, waar later nauwelijks hinder van werd ondervonden; gelukkig maar
Toen mocht ik serveren (vroeger noemden ze dat "geven") Na eerst nog wat wikken en wegen over de-juiste-hoeveelheid "spin", knalde er op game-point een service over de baan die er mocht zijn. (noot: later bleek, dat dit 't keerpunt was om de eerste set binnen te kunnen halen). Mijn tegenspeelster wilde de service weer precies eender opvangen als de vorige, maar ik had haar door.
't Zou te ver voeren, de hele eerste set te beschrijven. De schermutselingen die daarna plaats vonden brachten de tegenpartij uit haar gewone doen. Nou valt het ook niet mee om na z0'n service-break je evenwicht te hervinden. Zo nu en dan was ze zelfs draaierig te noemen.
Hoe de set afliep? Je zou zeggen, dat je de tijd zelfs kon bepalen wanneer de winst kon worden binnen gehaald. Eh, globaal kun je t berekenen, ruwweg schatten. Maar, 't laatste stukje, de laatste slag die dan die set-winst moest geven, poèh, poèh!
Je weet dat -ie komt, dat kan niet missen. En toch ..... Om kort te gaan, mijn partner had het die laatste slagen niet best: 't was immers warm weer, de spanning was te snijden en dat gaat je niet in de koude kleren zitten. De laatste klap liet lang op zich wachten. En toen,,.... .... jawel hoor, de eerste set binnen!! Dat geeft je een voldaan gevoel. 't Gekke is, dat ik na die service-break zelf niets buitengewoons meer had gedaan; mijn opponente had door eigen toedoen uiteindelijk die set uit "handen" gegeven.
Hier stopt dit verslag van 't eerste gedeelte van mijn wedstrijd.
Wordt vervolgt (?)

Tot slot willen mijn tegenspeelster en ik iedereen hartelijk bedanken voor de felicitaties, etc., etc., die wij na de match in ontvangst mochten nemen.

Beb en Jan v.d. Maarl.

het ontstaan van het open toernooi

De grootse gebeurtenis tijdens het tennisseizoen is nu al meer dan twintig jaar het Open Toernooi.

Hoe is het allemaal begonnen? De toenmalige voorzitter van de wedstrijdcommissie, Rob Liefbroer, heeft het eerste toernooi aangevraagd met Frans Kwaaitaal en Ed Jansen als toernooicommissie en Co Bakker als sponsor.

Het was een B-, C-, D-toernooi in de eerste week van augustus, want die week was er toen nog geen toernooi. Niet in Leiden, noch in Haarlem, noch in Amsterdam. (Een nu haast onvoorstelbare situatie.) We beschikten over vier banen en een piepklein clubhuis, dat door de toenmalige bondsgedelegeerde Hans Mulder (na een grondige schoonmaakbeurt) goedgekeurd werd.

Van meet af aan is er voor het toernooi veel belangstelling geweest. Nieuw waren de invitatiebrieven voor B-spelers (later door veel verenigingen nageaapt).

Tijdens het eerste toernooi deed er ook een toekomstige inwoner van Nieuw-Vennep mee. Gerard Dogger speelde een memorabele partij tegen een Pers (tegenwoordig Iraniër) waarbij iedereen de adem inhield, want zo iets hadden we hier toen nog nooit gezien.

Vier banen en drie onderdelen werd heel snel een probleem en in de beginjaren moest er altijd wel een compleet onderdeel van een categorie geschrapt worden vanwege de te grote deelname.

Na vier jaar wedstrijdleiding stopte Frans en gaf het toen over aan ondergetekende.

Ed bleef voor de financiën en Don Roodhart kwam de gelederen versterken samen met Fred v.d. Loo en later voor vele lange jaren de onvergetelijke en moeilijk te vervangen Carla Laan en sinds enkele jaren Joost Uchtman en Ad Kant.

Zolang ik mij kan herinneren is het altijd een hechte ploeg geweest die maar één doel voor ogen had namelijk het open toernooi te doen slagen.

Zoals gezegd groeide het toernooi snel uit zijn jasje en de (nog steeds unieke) samenwerking met De Kikkers bracht de oplossing waardoor we tevens uitgroeiden tot een gigantisch groot toernooi met op het hoogtepunt duizend partijen.

Zo'n groot toernooi kan niet zonder sponsors en we hebben in de loop der jaren een aantal goede en bekende sponsors gehad.
Co Bakker in de beginjaren, daarna Bols die op de finaledag met een speciaal drankje op het park stond.

Het eerste jaar was dit een mengsel met Blue Curaçao, wat een deelnemer die dat jaar daarna zich kwam melden mooi verwoordde met: "Ben ik hier op het blauwe tongen park?"

CSU heeft ons gesteund en natuurlijk IBM waaraan we een schitterend scorebord hebben overgehouden waar menige vereniging jaloers op is.

De laatste jaren trekt de Rabo-bank de kar.
Een grote sponsor blijft noodzaak want doordat de organisatie het aantal partijen terecht teruggedrongen heeft vanwege de langere speeltijden per partij en het steeds moeilijker overdag beschikbaar zijn van de spelers worden de inkomsten uiteraard minder.

Veel bekende speelsters en spelers hebben in Nieuw-Vennep getennist waarvan de bekendste Brenda Schultz is die op 11-jarige leeftijd het D-toernooi won en op het zeventiende hier haar laatste B-toernooi speelde en won.
Verder Jan Siemerink, Glenny Schaap, Dennis van Schepping, Nicole Muns-Jagerman, E. Hoogendoorn, en Michael van de Berg.

Het toernooi in zijn huidige vorm kan nog jaren mee al wordt het steeds moeilijker om mensen te krijgen die een week vakantie eraan willen spenderen, maar gelukkig lukt het nog steeds en hopelijk heeft het toernooi, dat intussen in de wijde omtrek een uitstekende naam heeft opgebouwd, nog vele goede jaren voor de boeg.

Ad Schutz

Hier en daar worden namen genoemd. Dit neemt niet weg dat er ontelbare leden zich zeer verdienstelijk hebben gemaakt voor de vereniging.

kruientoernooi herinneringen

Het was zomer 1972 dat Rins en ik voor het eerst een tennisracket in onze handen hadden. We woonden twee jaar in Nieuw-Vennep en kregen les van Jan v.d. Maarl.

Op 18 en 19 september was het tweede kruikentoernooi van TV-NV en volgens Jan deden alle leden mee. "Het is echt voor de gezelligheid en je speelt naar sterkte. Zaterdags wordt er geloot en zondag is de indeling aan de hand van de uitslagen van zaterdag".

Dus wij lieten ons overhalen en schreven in.

Zaterdag 13.00 uur, Rins en ik kwamen niets vermoedend op de baan voor de eerste wedstrijd (het ging erom wie het eerst 6 games had) en moesten tegen .....Maud Gaus en Peter Pauwels, de clubkampioenen van Nieuw-Vennep en bekende matadoren in de Haarlemmermeer en omgeving.

Peter was nog jong, 17 of 18, en stond gelijk klaar voor de (ongelijke) strijd, maar Maud gierde van het lachen en zei: "dat kan niet, dat is te gek, laten we ruilen!" Zo gezegd, zo gedaan. Rins met Peter en Ruud met Maud.

Ik heb Maud nog nooit zo horen lachen als toen, wanneer ik probeerde de bal te slaan. Sindsdien heb ik vrijwel alle kruikentoernooien met haar mogen spelen.

En Rins? Peter gaf als opdracht: "als je moet serveren, zorg je dat de bal over het net komt en verder ga je zo dicht mogelijk bij de zijlijn staan en je bemoeit je nergens mee".

Een goede opdracht, Peter en Rins waren na een zaterdagmiddag en een hele zondag tennissen, de winaars met 36 punten, goed voor twee kruiken terwijl alle anderen er maar één kregen, vóór Pauline Aaldriks/Co Pul, Ellie Zeilmaker/Rob Liefbroer en Wouter/Robertien.
Maud en ik werden eerste in de derde poule, dus negende vóór Jannie Pul/Kees Broekhoven.

Een goede herinnering aan de eerste maal dat ik met Maud mocht spelen. Rins kreeg de jaren erna Cock als partner.

Bedankt Maud voor het vele lachen en spelen.

Ruud Frese.

Eiertoernooi

Onder leiding van Rob Liefbroer, voorzitter wedstrijd-commissie 1973, is men in plaats van de toen bekende auto-puzzeltocht als aanvang van een nieuw tennisseizoen, begonnen met het eiertoernooi.

Nu, 20 jaar later starten we nog steeds het nieuwe seizoen met dit inmiddels zo bekende toernooi.

De tellingen zijn in de loop der jaren gepaard gegaan met windeieren in het kwadraat, tot kippe-eieren die na afloop in het clubhuis als hardgekookte eier-ballen door de ruimte vlogen, tot piepkleine chocolade-eitjes.

Wie weet doen we het de volgende jaren met echte paashazen in het vierkant of zo.

't ontstaan van het kruikentoernooi

Kruikentornooi, gehouden op zaterdag 18 en zondag 19 september j.l.

Zaterdagmiddag 1 uur. Een drukte van jewelste op de baan.
Zonnig, ik mag wel zeggen warm weer. Rob Liefbroer, die eerst de banen spuit of beter gezegd z'n troetelkinderen verzorgt. Een flink aantal tennisgrage personen, wat wil je nog meer voor een tornooi?
Maar nu van start. De bedoeling is alleen mixed dubbels te spelen en wel in 4 poules. Sterk en zwak doorelkaar opgesteld want pas zondag komen alle nummers 1, 2, 3 en 4 bij elkaar in een poule.
In totaal een opkomst van 16 paren, wat niet onverdienstelijk is, maar voor een club met 250 leden toch wel een klein beetje teleurstellend. Het was ook opvallend dat er slechts een stuk of vier nieuwe leden meededen, waar waren al die andere?
Een ding wil ik met U afspreken. In de toekomst wordt dit anders, iedereen overwint dan z'n drempelvrees en komt gewoon of je nu goed of minder goed of zelfs nog nauwelijks kan tennissen. Je komt gewoon want wedstrijden moet je het leren.
Nu even kijken naar de tennissers. Men speelde enorm enthousiast.
In een poule zaten 4 paren en om tegen iedereen uit je poule te spelen moest je driemaal aantreden.
Er werd gespeeld tot 6 games zodat diegenen die het eerste 6 hadden, de overwinning behaalden.
Rond 5 uur was de strijd gestreden en was bekend wie als nummers 1, 2, 3 en 4 geeindigd waren. Onder een borreltje en het nuttigen van enige bitterballen werden de kansen voor zondag besproken.

Zondagochtend 10 uur. Iedereen aanwezig, alhoewel het voor sommige onder ons ongetwijfeld erg moeilijk moet zijn geweest.
Er werd nu iets meer gevraagd van het uithoudingsvermogen.

Spelen tot 12 games meldde de organisator en vanwege de sterkte indeling kwamen er uitslagen van 12 - 10 en 12 - 11, wat in het broeierige weer tamelijk vermoeiend was.
Iedereen streed echter moedig door, uiteindelijk ging het om een kruik en ze zagen er zo leuk uit dat je wel je best moest doen.
Om 5 uur was het zover. De winnaars mochten naar voren komen en de "gebruikelijke" hulde in ontvangst nemen en natuurlijk ieder <u>één</u> kruik (op te drinken in het clubhuis). Alle andere kregen per paar een kruik, welke natuurlijk ook ter plaatse leeggemaakt moest worden.
De vrolijkheid werd nog verhoogd toen iedereen een satétje kon eten met heerlijke pindasaus die Maud voor ons gemaakt had.
Om half negen togen we huiswaarts en konden we terugzien op een ontzettend gezellig kruikentornooi.
Reinier Bras, namens alle deelnemers, hartelijk bedankt voor het leuke idee en de prima uitwerking van het geheel en misschien wil je volgend jaar nog eens zoiets organiseren?

Jannie Pul.

met wie heb ik het allemaal gedaan.....?!

(competitiespelen)

TV-NV bestaat 25 jaar. Dat zet je aan het denken als je al 25 jaar lid bent van deze vereniging.
In de eerste plaats word je dan herinnerd aan je leeftijd, 25 jaar ouder maar ach je tennist nog steeds en het kan er mee door.

In de tweede plaats wordt je herinnerd aan al die jaren dat je al competitie speelt.
Ik heb altijd zaterdagcompetitie gespeeld in een gemengd team.

Wanneer ik door de oude Deux a jouer blader word ik wel een beetje sentimenteel want wat heb ik het met veel mensen gedaan, competitie spelen.

In de beginperiode heb ik steeds maar heel kort met dezelfde mensen gespeeld en na 1 of 2 jaar werd er weer gewisseld.

Waarom ik steeds met andere mensen moest spelen heb ik me nooit afgevraagd maar al bladerend door de Deux a jouer van 1970 t/m 1974 begin ik het me wel af te vragen.

Lag het dan toch aan mij? Neen, dat kan niet. Ze waren gewoon geen lid meer of hadden geen zin meer in competitie spelen.

Ondanks al die wisselingen speel ik nog steeds competitie en zo terugblikkend moet ik bekennen dat het eigenlijk altijd wel leuk was.

Zaterdagmiddag lekker op stap met z'n vieren. Gezellig tennissen, soms wel eens wat minder gezellig, maar ja, wie let daar op.

Wat me ook opviel, al die verslagen lezend, was het volgende:

Na een gezellig pilsje gingen we toch een beetje bedrukt (na verlies) of na een gezellig pilsje togen we opgewekt (na winst) huiswaarts.

Wat heb ik een pilsjes gedronken in die 25 jaar competitie en wat heb ik het met veel gedaan COMPETITIE SPELEN.

Tako Cnossen, Ed Jansen, Ton Snaterse, Hans Laan, Rob Burgers, Frans Kwaaitaal, Ad Schütz, Koos Lateveerd, Ed Koks, Bertus Outshoorn, Leo Lemmens, Ben de Brouwer, Wouter Bazen, Co Pul. Yvonne Halenbeek, Rita Kolk, Marian Bronkhorst, Ria Baars, Els Koks, Tinie Hart, Riet Verlaan.

En ongetwijfeld ben ik er nog een aantal vergeten.

Jannie Pul

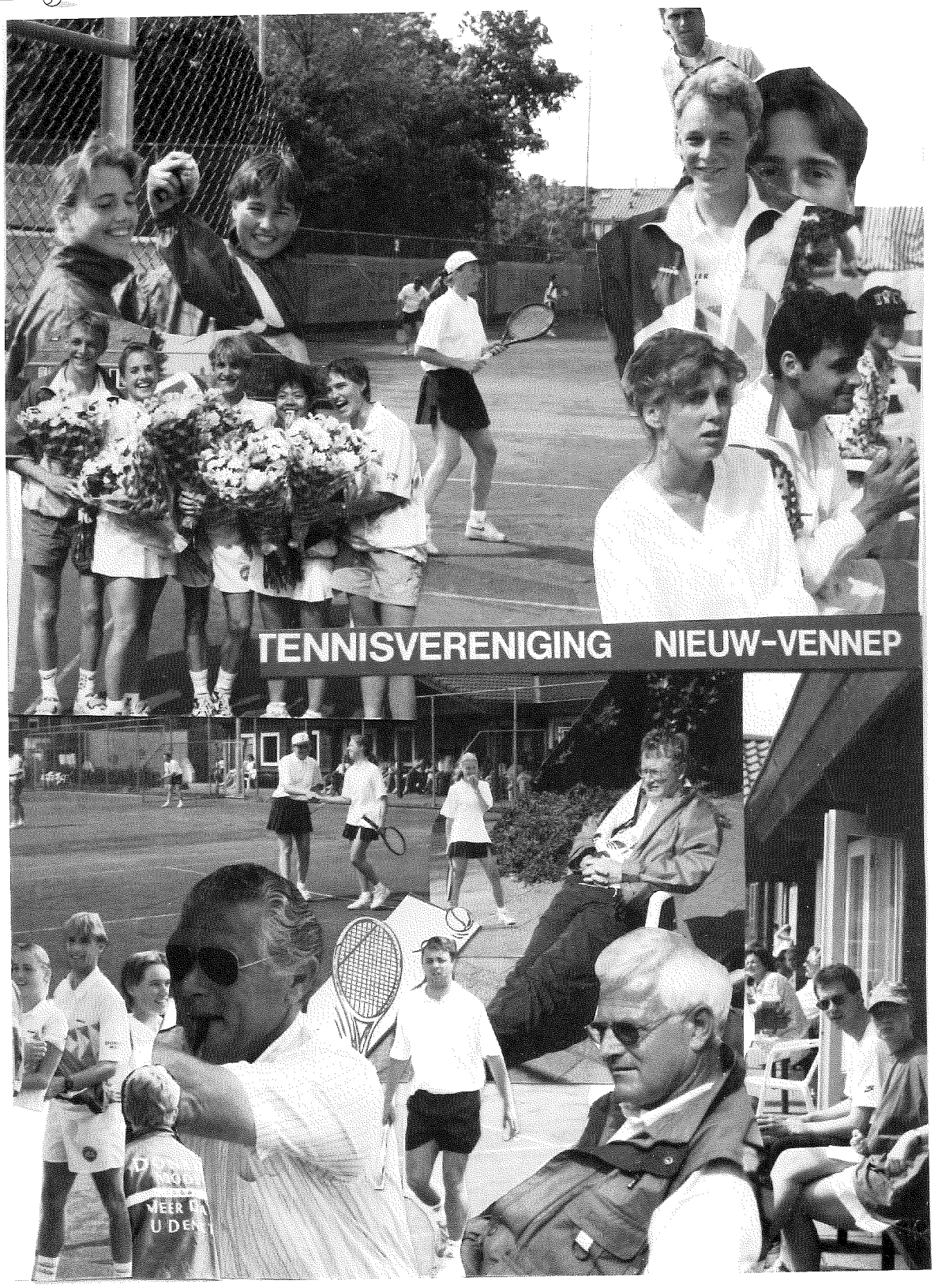
TENNISVERENIGING NIEUW-VENNEP

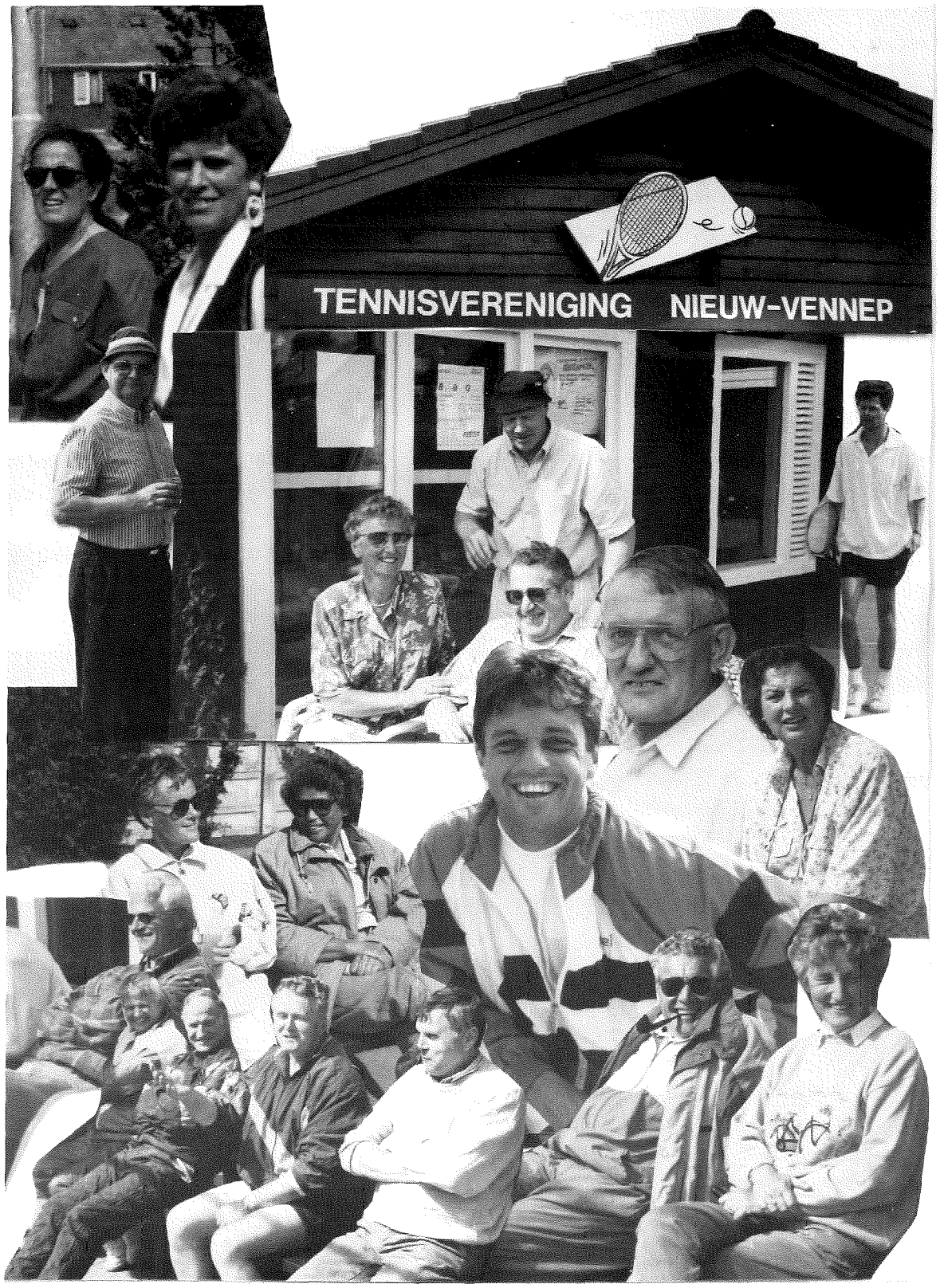
TENNISVERENIGING NIEUW-VENNEP

verslag van een competitie van het zaterdag heren 1 team/1972

De faam van Hillegom I (HTC) was ons reeds vorig jaar ter ore gekomen:

Districtskampioen 1971. We betraden dan ook met enigszins knikkende knieën ons park (alhoewel de NW-storm en regen daar hun steentje aan bijdroegen).

We traden op in ouderwetse opstelling - nog wel bekend van vorig jaar.

Dit betekende dat Peter Kinkel als eerste singelaar het moest opnemen tegen F. Beerendonk, een oud-Venneper (een soort overloper dus, temeer daar hij het onfatsoen had om te winnen).

Peter kon duidelijk geen vat krijgen op het zeer vaste spel van F.B. Hem ontbrak (door wind en nieuwigheid) de kracht door de betonnen verdediging heen te slaan: terecht 4 - 6, 6 - 3 en 3 - 6 voor F.B.

Ares Verbeek volgde hetzelfde patroon, doch won de laatste set 3 - 6, 7 - 5 en 6 - 2.

Het lijkt mij toe dat je van goede huize moet komen om Ares in het enkelspel te pakken: zijn voorhand is als die van een houthakker en hij geeft niet op.

Ik zelf speelde tegen R. de Nij, ook bekend in het dorp vanwege zijn fraaie haardos; nu door bandje en strikjes keurig voor de wind opgeborgen.

Ik begon aanvankelijk ook met haarbandje, doch na 3 - 6, 6 - 3 werd 't me te warm en dat bleek goed voor 6 - 4 in de derde set.

Leendert Tamboer wilde zijn faam als 'zenuwe-partij speler' geen afbreuk doen.

Uiteraard verloor hij de eerste set 4 - 6 (zoals de vorige drie spelers), hij won de tweede met 6 - 3 en toen begon het: 4 - 5 match-points in de derde set (40 - 0 voor) en toch werd het 7 - 9.

Als troost moet gezegd worden dat Hillegom (opgestookt door C. Struik) ons ervan verdacht de nummers 1 en 4 verwisseld te hebben, zo fraai stond Leen te slaan: helaas niet effectief genoeg. Na de enkels dus 2 - 2.

In de dubbels bleek onze opstelling tactisch op safety first uit te draaien: namelijk onze 1 + 4 tegen HTC nummers 1 + 2 en 2 + 3 tegen 3 + 4.
Het werd dan ook 8 - 10, 1 - 6, 6 - 4 en 6 - 2.

Een andere verdeling bij ons had misschien de overwinning (doch ook verlies!) kunnen brengen.

Eindstand: 3 - 3 (set 8 - 8; games 82 - 81) al met al geen gek begin tegen nummer 1 van vorig jaar.

Wouter Bazen

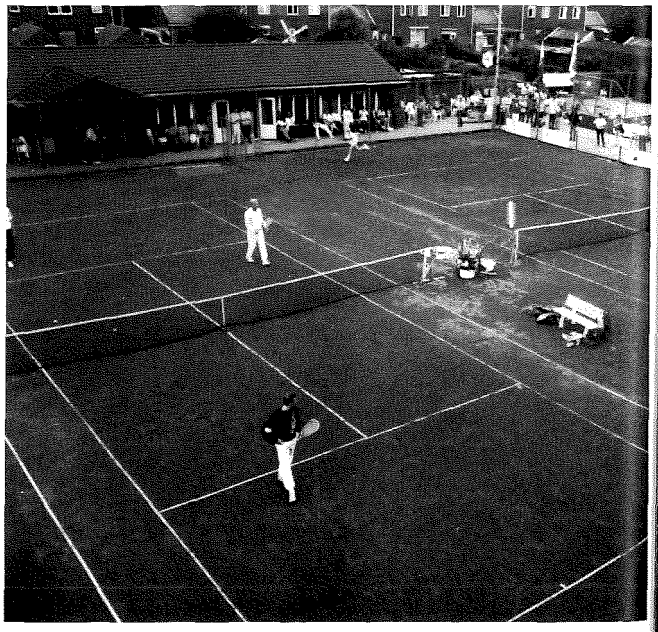

verslag van een competitiedag van het zondag heren/1993

Samenstelling:	Remco Outshoorn (capt.) Jacco Griekspoor Koen Frese John Schut
Speelsterkten:	variërend van D1 tot B2
Voorbereiding:	?
Resultaten:	5 - 1, 6 - 0, 5 - 1, 5 - 1 (of zoiets)

OVERZICHT DAGJE HEREN I:

De wekker gaat af! Er gebeurt weinig in de slaapkamers. Maar toch, langzaam maar zeker komt er beweging in.
De meeste teamgenoten nemen een douche, kleden zich aan en prakkizeren over wat de afspraak was voor deze ochtend.
Tot nu toe is er ontbijt bij één van de teamgenoten. Ieder komt binnen druppelen en allen dronken (slaap - of drank).
Uit beleefdheid t.o.v. gastheer, eet iedereen wat of doet in ieder geval een poging daartoe.
Heren I is er klaar voor, nog even snel naar het toilet en weg dan maar.
Naar de eigen club is meestal niet zo'n probleem, maar uit spelen levert nogal eens wat problemen op. Heren I heeft een eigen chauffeur met een eigen auto.
Dat is goed geregeld! denkt U. Mis!!! De ene keer kookt de motor (bij Nijssen op de hoek) al over en de volgende keer mag hij van zijn vrouw de auto niet eens meenemen. Dit heeft tot gevolg dat onze chauffeur vaker rijdt (op de terugweg) in de auto van een ander.

Eenmaal aangekomen, altijd op tijd (ja, ja), begint het ritueel van voorstellen, koffie drinken, opstellingen doorspreken en aardig doen.
Pas dan begint het echte geweld.
Remco betreedt de baan, grapt wat met de tegenstander en veegt hem vervolgens (soms letterlijk) van de baan. Heerlijk om naar te kijken.
Koen, inmiddels ook op de baan, heeft weinig oog voor zijn eigen spel, maar probeert van de baan daarnaast een analyse te maken. Toch ook grappig.

Jacco speelt meestal pas als de eerste twee klaar zijn. Dit uit moreel oogpunt. Hij heeft de steun hard nodig. De eerste set is zo voorbij. Met windkracht 10 van boven wint hij die makkelijk. Maar dan, afhankelijk van Remco's en Koen's support, is het nog maar de vraag wat er gebeurt.

Hopelijk is John tegen die tijd ook begonnen. De koning der driesetters streeft opnieuw naar een nog langere partij.

Zelfs al speelt hij twee sets, zeg 6 - 1 6 - 0 in zijn voordeel, dan nog slaagt hij erin om TWEE EN EEN HALF UUR te prikken.
Dan de dubbels (of is het mixen?). Remco en Jacco hebben de grootste lol om de tegenstander zo lang mogelijk hoop te laten hebben, om dan uiteindelijk te winnen.
Altijd veel gelach en geschreeuw met een vleugje goed tennis. Daarentegen spelen Koen en Jacco heel sober. Heel serieus want John kan niet lachen en tennissen tegelijk. Gelukkig voor Koen, steunen Remco en Jacco hem met veel geschreeuw.

Einde van de voorstelling. Meestal wint Heren I met 5-1 (die 1 is altijd per ongeluk en overbodig).
Daarna borrelen en zingen en feesten en .....

Thuis aangekomen moedigen ze nog even met hart en ziel, de nog steeds (ha, ha, ha) spelende mix-teams aan.(De tegenstanders nemen dit altijd heel luchtig op?!) Het laatste borreltje wordt gezamenlijk in alle rust genomen om daarna meteen naar huis te gaan en te pitten!???!

grote pluim voor.... ....frans kwaaitaal!

Velen van U zullen zich vast nog wel herinneren wat Frans allemaal gedaan heeft voor de vereniging. Hij was een zeer trouw lid. En met name voor de wedstrijdcommissie was Frans zeer, zeer waardevol. De overbekende vrijdag-mix-avond werd door hem opgestart. Zo'n vijf jaar geleden is deze succesformule door vele spelers van verschillend speelniveau druk bezocht. Vooral de nieuwe leden voelden zich hierdoor al snel thuis en leerden al aardig wat mensen kennen om hun afspraakjes mee te maken.
We hopen je nog heel lang langs de banen tegen te mogen komen of gewoon een gezellig kopje koffie met je te kunnen drinken.

baan-onderhoud

In 1974, toen er al zes banen lagen kwam de heer Troost als eerste 'buitenstaander' die het baan-onderhoud voor zijn rekening nam.

Ook heeft hij als eerste in de regio het 'slepen' van de banen door de spelers zelf geïntroduceerd.
Vóór die tijd deed vooral de heer Roel Bazen dit.
En voor degenen die al een tijdje meelopen, kent U ze nog die overbekende kreten:

"GAATJES DICHTTRAPPEN!!!!!!!!!"
en
"ssssssst.....HILKE SLAAPT!!".

Traditionele wedstrijd-competitie-spelers tegen de rest van de vereniging

v.l.n.r.
Leen Troost †
Jos van Schooten
André van Haaster
Ed Jansen
Jaap Ellerbroek
Jan van de Maarl
Scheidsrechter
Rob Liefbroer
Peter Everaardt †
Peter Bakker
Hans Laan
Ad Schutz
Cees Broekhoven

tennistraining.....toen

Op de fiets naar de tennisbaan om les te geven .....ik schrijf 1963.
Tweede jaars leerling van het CIOS, in opleiding voor CIOS-sportleider met onder andere specialisatie tennis. De eerste les op zaterdag, 07.00 uur, twee tennisrackets in mijn tas, Dunlop Maxply Medium 6, één met een darm- en één met een nylonbespanning (voor vochtige weersomstandigheden).
Als ik nu die oude rackets ter hand neem.....zo zwaar als een bijl, nauwelijks mee te manoeuvreren, een sweetspot zo klein. Mijn eerste uurtarief: f. 4,50.
Leerlingen namen hun eigen doosje met zes ballen mee (Treton doosje: vier ballen). Goede ballen aan het begin van het seizoen, 'vellen' aan het einde: zonde om nog nieuwe te kopen. Een tennisarm zou je ervan oplopen.
Mooi tennis stond in de training voorop. Ronde, gestroomlijnde, flegmatisch aandoende bewegingen/slagen. Schaaktennis was het credo, precisie stond centraal, de balsnelheid was veel geringer, subtiliteit vierde hoogtij. De fore-hand drive vlak of met wat lift (=is iets topspin), de back-hand drive soms vlak maar meestal met slice (= iets backspin). Een topspin back-hand drive was een slagbeweging voor (in het tenniscircus van Jack Kramer, een act voor na de pauze).
De service vlak of met wat spin (voor de gevorderde leerlingen). Veel aandacht voor de volley en de bijzondere slagen, met name de dropshot. De tweehandige back-hand werd soms gebruikt als methodisch-didactisch hulpmiddel voor de back-hand, uiteraard één-handig uitgevoerd.
Praten over leerlingen doen professionele tennisleraren niet. In dit geval wil ik toch een uitzondering maken, t.w. de heer L. Troost. Deze voor mij legendarische figuur was onze groundsman. Ik herinner me nog heel goed hoe hij tennisles kreeg. Troost had altijd veel meer dan zes tennisballen bij zich.....die vond hij in de bosjes om de baan.
Zaterdags 's morgens , 06.30 uur!, in zijn blauwe Dunlop-trainingspak, later in zijn lange witte pantalon (stad en land heb ik daarvoor gebeld), met zijn aluminium Yonex-tennisracket, was ie paraat.
Daarvoor waren de banen al door hem verzorgd (wie herinnert zich niet de afwatering van de banen: een klein afschot, bij plassen steen weghalen en ..... 't water liep weg in de door hem ingenieus om de zes banen aangelegde buizen en olie-buis).
Troost wilde zich 'in het geheim' bekwamen in de tennissport. Dan kon hij t.z.t. tegen meneer Bakker zeggen: "Zullen wij even een balletje slaan!"

Ruim vijftien jaar heb ik tennistraining gegeven op de banen toen aan de Jhr. van de Pollstraat.
Les gehad van de heer Jan Goddijn, toen als 12/14-jarige rackets geleend van dr. Nugteren e.a., veel 's morgens vroeg getraind met onder andere Peter Bakker, enz.
Ik bezondig me nogmaals aan namen noemen van een aantal lesnemers/sters, zoals mw. Straver, dhr. en mw. Broekhoven, dhr. en mw. Dunning, dhr. en mw. Everaadt, dhr. en mw. Jongepier, dhr. en mw. Laan, maar ook jeugdleden zoals Marcel van Rijn, de gebroeders Liefbroer, Leen Tamboer, Peter Kinkel ..... te veel om op te noemen.
Nu bestaat de tennisvereniging alweer 25 jaar. Veel, en dus ook de tennistraining, is veranderd. Het tennismateriaal is veel verbeterd, de didaktiek is eigentijds (gelukkig) de tenniskleding is kleurrijker, de moderne tennis-lesbaan ziet er soms uit als een narcissenveld vanwege 't aantal ge(misbruikte)tennisballen.
Tennissen: een geweldige sport van voor 8 tot na 80.
Tennisles geven: een leuk werk, toen en nu.

Tennisvereniging Nieuw-Vennep wens ik voor nu en de toekomst alle goeds.

Jan v.d. Maarl

marcel van rijn

Marcel van Rijn, 31 jaar. Lid geworden van TV-Nieuw-Vennep op ongeveer 12-jarige leeftijd.
Via de voetbal met tennis in aanraking gekomen toen hij nog in Amsterdam woonde.
Ook zo'n jongen die dag in dag uit op de tennisbaan te vinden was. En kijk het brengt je toch wel ergens.
In die tijd beoefende Marcel drie sporten: voetbal, tennis en taikwando.
Op z'n veertiende jaar begon hij met districttraining. Ja, toen werd het kiezen en besloot hij voetbal te laten vallen.
Vanzelfsprekend kwam hij in het toernooiencircuit wat hij overigens nog steeds zeer graag doet.
Op z'n zestiende bezocht hij het CIOS met als specialisatie tennis.
Na 2 1/2 jaar deze opleiding afgerond te hebben (speelde toen al in het 1e team van N-V) is Marcel zoals zelf gezegd "vreemd gegaan". En ging naar Leidsehout.
Hier gaf hij les, speelde competitie en is drie jaar achter elkaar kampioen geworden in de overgangsklasse A.
Met héél véél plezier kijkt hij terug op een zeer succesvolle periode.

Op z'n 21ste jaar in 1983 werd Marcel eerst assistent + conditietrainer bij het district Leiden. Mede door Jan van de Maarl, die hij veel dank verschuldigd is voor het bijbrengen van de 'kneepjes' van deze sport zowel tijdens zijn CIOS opleiding als bij TV-NV.
Gevraagd door TV-NV om trainer te worden en in het 1ste competitieteam uit te komen voor onze vereniging, kwam er weer een extra dimensie bij.
Met enorm veel plezier en grandioze inzet heeft Marcel zijn trainersjob vervuld.
Een jeugdplan kwam uit zijn pen. De bereidwilligheid van onze vereniging om dit plan te steunen en zelfs mede te subsidiëren zorgde ervoor dat onze prestatiegerichte jeugd prima gemotiveerd speelde. Bijvoorbeeld de betere spelers kregen extra training en ook 'sparren' (het laten spelen van de betere senioren tegen de betere junioren) werd door Marcel geïntroduceerd.

Conclusie: er werd en wordt nog steeds veel aandacht besteed aan onze jeugd. Hierdoor stonden 'zijn jeugdleden', zowel de wedstrijd- als recreatiejeugd met veel plezier op de baan en daardoor was er een goede motivatie om hard te trainen.

Gedurende de wintertraining in de blaashal, ondanks dat het er nog wel eens vroor, was er voor alle jeugd de mogelijkheid om door te trainen. Voor die tijd toch uniek.
Resultaat: beter tennisniveau binnen de vereniging.

Na al vijf jaar trainer te zijn bij TV-NV werd Marcel gevraagd door Jan v.d. Maarl, die toendertijd het voorzitterschap van de jeugdcommissie district Leiden vervulde, om óók bij het district trainer te worden.
Deze eervolle baan heeft hij helaas maar een jaar kunnen vervullen omdat hij in 1988 de stap naar het bedrijfsleven maakte.

Nog steeds speelt hij met 'zijn'1ste team de competitie en bijzonder leuk daarbij is dat zijn team veel kijk- en supportersaandacht krijgt van zowel senioren als junioren.

25 jaar tv-nieuw-vennep

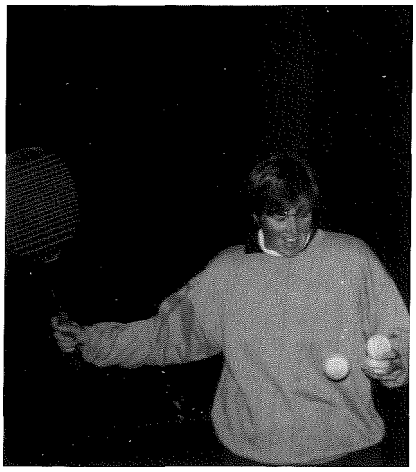

De manier waarop ik bij Nieuw-Vennep terecht ben gekomen is al uniek. Normaal schrijf je een sollicitatiebrief, krijg je een gesprek en moet je maar afwachten. Bij Nieuw-Vennep ging het anders. Ik werd telefonisch benaderd door ene heer Kulk die net voorzitter van de vereniging was geworden. Hij vroeg of ik les wilde komen geven in Nieuw-Vennep.
Nu, zes jaar later, behoor ik tot het vaste interieur van de vereniging. En wat voor een vereniging!
Er is altijd gezelligheid in en rond het clubhuis.
Heel veel vrijwilligers steken veel tijd in het reilen en zeilen van de vereniging.
Er komen steeds weer nieuwe plannen en ideeën die dan ook nog eens worden uitgewerkt.
Dit alles begint bij de jeugd, en vloeit door naar de senioren. Er is voor iedereen wel wat te beleven.
Als trainster is het ook leuk om te zien dat plannen die je maakt ook gebruikt worden. Het jeugdplan dat zes jaar geleden gelanceerd is, is zeer positief ontvangen en brengt nog steeds nieuwe evenementen met zich mee.

De jeugdkampen, toernooitjes en spelmiddagen voor groot en klein is hier een goed voorbeeld van.
Een paar jaar geleden is er ook een jeugdraad ontstaan. Deze richt zich op de middelbare scholieren, en heeft al verschillende toernooitjes en uitjes georganiseerd. Ook komen er steeds weer nieuwe ideeën vanuit verschillende hoeken.
Een voorbeeld hiervan is weer het junior-seniorplan.
Er wordt dus niet alleen getennist maar ook meegedacht over de toekomst.
Nieuw-Vennep is een goed voorbeeld van een bloeiende vereniging.

Op deze manier kunnen we nog makkelijk 25 jaar door zonder dat het een saaie boel wordt.

Rose-Marie Verdegaal

de geklede mens - op de tennisbaan

Overkomt het U ook wel dat U zomaar eens een kopje koffie drinkt op de tennisbaan en maar wat om U heen zit te kijken.

In de verte zie je een tweebenig wezen aankomen. Eerst neem je vorm en omvang waar, een manier van lopen, een algemene houding.

Je ziet het echter al gauw, het is een tennisspeler. Iemand die even een balletje komt slaan.

Goh, wat ziet ze er mooi uit. Schitterend trainingsjack, mooie schoenen en dan dat racket!!!!!!!!!!

Daar komt nog een groepje jeugdspelers de baan op. Wat zien ze er leuk uit. Hippe pakken, hippe kleuren, moderne schoenen, ja het tennissen moeten ze nog leren maar dat komt vanzelf als je eerst maar de juiste spullen hebt.

Met weemoed zit je achter je kopje koffie en denkt aan die tijd toen je zelf tennissen ging leren.

Een racket leende je, want ja, je wist niet of je het echt leuk zou vinden. Een korte broek had je nog wel en zo'n eenvoudig wit shirtje mocht je wel kopen van je moeder.

Ja, er is veel veranderd in de SPORTKLEDING. Kleren zijn een cultuurverschijnsel; ze hebben heel weinig te maken met bescherming tegen de kou. Het is een lichaamsversiering.

Juist de enorme verscheidenheid in kleding, onze keuzemogelijkheden en de gelegenheid tot zelfexpressie die onze kleren ons geven, wijzen op de rijkdom van onze beschaving en het speelse element dat erin zit.

Dit allemaal overdenkend, bij m'n inmiddels tweede kopje koffie, kom ik tot de conclusie dat er in de sportkleding heel veel veranderd is maar dat het ook veel leuker is geworden en met plezier kijk ik naar de jeugdige en oudere tennissers die er sportief en kleurig uitzien.

Iemand die al 25 jaar lid is
Jannie Pul

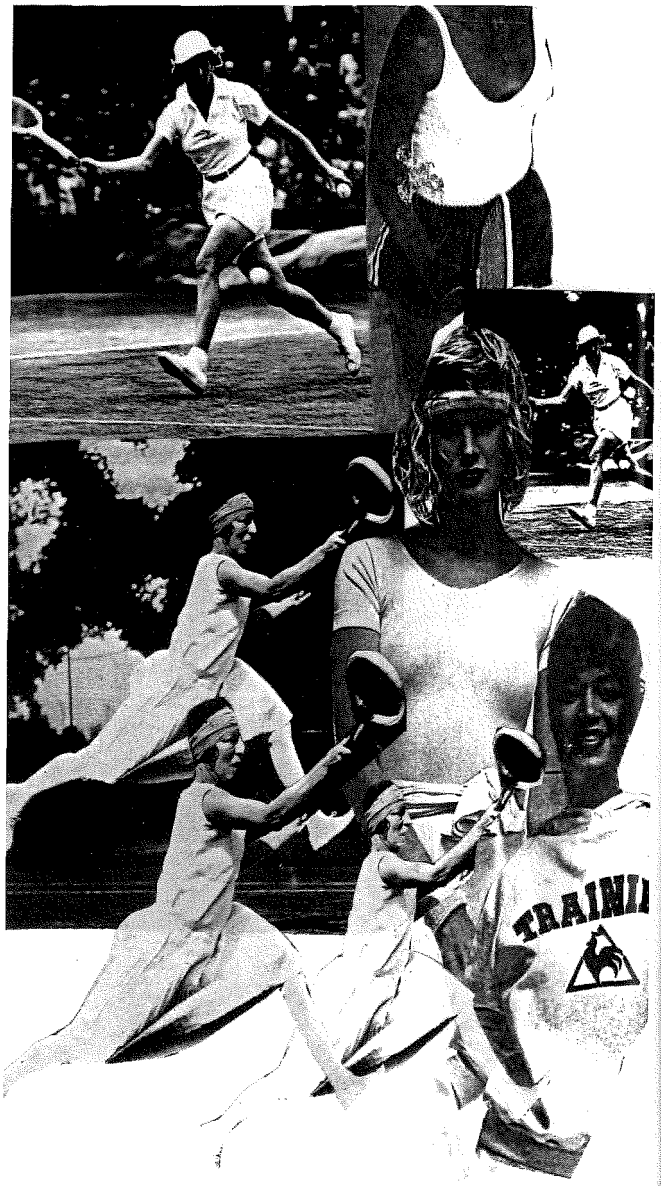

feesten, toen en nu.....

Het vertrouwen dat de samenstellers van deze jubileum-uitgave - om het in de aanhef verwoorde thema te beschrijven - aan deze scribent schonken, waardeer ik ten zeerste.

Het is dan ook met genoegen dat schrijver dezes zich achter zijn schermpje posteert, zich daarbij wel realiserend dat hij als chroniqueur U voor eerst moet melden dat het artikeltje niet helemaal de gevraagde lading kan dekken en wel om drieërlei redenen, te weten:

ten eerste: beschouw ik mezelf niet als lid van het beginnende uur - de eerste muntjes richting TV Nieuw-Vennep stortte ik medio 1969 ;

ten tweede: heeft zich kennelijk in het verleden een mening doen postvatten, als gevolg waarvan ik immer nog als notoire feestkenner/ganger binnen de vereniging te boek sta;

ten derde: ik mij geen 'feesten' kan herinneren gedurende het derde, vierde en vijfde lustrum die ik met genoegen heb gefrequenteerd.

Ad 1. Meld ik dat de eerste feesten binnen de vereniging voor kenners de zogenaamde 'bootfeesten', door mij niet zijn meegemaakt. Nog steeds bekruipt mij een latent gevoel van teleurstelling bij het memoreren van deze voor mij onbetwiste wetenschap: neen, de bootfeesten waren voor mijn tijd! Indien U daarvan verslag wenst zal de lezer zich moeten wenden tot de leden van het echte eerste uur van de vereniging. Ik weet zeker dat zij U daarvan gaarne kond willen doen.

Ad 2. wens ik gaarne te honoreren als volgt: Kennelijk als feestkenner (soit), mag ik melden dat de feesten in het verleden - de beginperiode van onze vereniging - zich ontwikkelden in een zeer ontspannen sfeer. Simpel gezegd: het waren leuke feesten! Het waren niet zozeer de feesten die toendertijd de toon aangaven, het was de algemene sfeer die de toon zette en het was deze conditio sine qua non die de feesten deed slagen. Niet meer en niet minder! Er is mij gevraagd een artikeltje te schrijven over:'Feesten, toen en nu.....'. Slechts kan ik U informeren over: 'Feesten toen....'.

Bowlingavond:
(Dat vonden we toen hoogst interessant en zeer gezellig.)

Mosselfeest:
(Weggedrukt in de jassen in de kleedkamer, veroberden wij genoeglijk kilo's mosselen. Het was in de tijd dat de 'Vara Haan' de gemoederen nogal bezig hield. Zijn we toen begonnen met 'eitjes bakken' in de vroege morgen?)

Eerste midzomer BL Feest:
(Aan de Hoofdweg vonden wij onze locatie. De dochter des huizes was toendertijd zeer ontdaan, zij las 'BL-feest' als 'Boeren Lullen-Feest', wij bedoelden 'Buiten Lucht Feest'. Met live een Haarlemse Dixyland band.)

Speenvarken:
(Jawel, aan het spit. Een sinaasappel in de bek en een krop sla in z'n achterste. Geheel compleet. LT ligt er nog weleens wakker van, maar met dank van de MAC keurmeester en zijn maat.)

Eerste lustrum:
(Niet zo best georganiseerd. Het gespuug in de Sax kwam niet door de luidsprekers zoals wij verwachtten. De lokale boerenbankmuntbeheerder redde het gebeuren met de 'stoelendans'.)

Tweede lustrum:
(Zijn we toen met z'n allen gaan zwemmen? Wel kan ik mij herinneren dat na het zwemmen het verschil tussen glas en kristal via het brekend geluid werd bepaald.)

Tweede midzomer BL-feest:
(Bijna zo gezellig als het eerste BL-Feest, nu met discjockey Tom Pale-Male.)

Barbecue's
(25 Strekkende meter vuur, gesitueerd op het terras. Tentzeiltje erover en feesten maar.)

Auto-rally's:
(De eerste klopte niks van, maar we genoten; de tweede was professioneler opgezet en we genoten ook.) Het hiervoor opgesomde is niet chronologisch en ook niet compleet. Het voert te ver alle activiteiten uit onze beginperiode op te sommen. De reden dat deze feesten als geslaagd in de herinnering voortleven kan zijn oorzaak vinden in het gegeven dat de gemiddelde leeftijd toendertijd in onze vereniging zich omstreeks de dertig jaar bewoog. Met z'n allen waren we enthousiast over alles waar we mee bezig waren en we waren niet verbaasd over hetgeen we nog wilden bereiken. Wij waren blij met onze gemeenschappelijke doelstellingen en konden ons tezaam vinden in de aspiraties die we allen binnen de vereniging nastreefden.

we waren een homogene ploeg!
Weliswaar waren er van tijd tot tijd strubbelingen. Nog

immer getuigt een thans nog scheluw hangend hekje daarvan en als ik de oude Deux a jouer's doorneem zijn er meerdere badinerende stukjes te lezen die er niet om liegen.

Ad 3. kan ik U het volgende melden:
De vereniging groeide en groeide en allengs kregen de leden van het eerste uur andere besognes aan het hoofd. De maatschappelijke carriére ging langzamerhand wat zwaarder wegen en de vereniging was er om op z'n tijd een balletje te slaan, een praatje te maken en vervolgens weer gelaafd en monter aan de slag te gaan. Wij wensten niet meer geconfronteerd te worden met 'bardiensten' en 'aldies meer zij' binnen de vereniging. Aanvankelijk werd zulks goed en soepel opgelost middels "Hylke slaapt".
Daar konden we allen mee leven, maar toen Hylke uitgeslapen was moest er een andere oplossing gevonden worden en toen.....kwam de 'echte' professionaliteit om de hoek kijken.
Uw scribent heeft zulks geweten en heeft daar nog weet van!
'Kurkegeld', 'pachten', 'ter beschikking stellen', 'etc.' en 'etc.' kwamen er aan te pas. Tja, dat waren moeilijke tijden. Ik kan U melden dat ik sindsdien ook ervaren heb dat er een groot verschil bestaat tussen de inhoud van een wijn-glas en dat van een sherry-glas. Het is daarom dat ik U weinig kan vertellen over 'feesten nu.....'.

Wel doet het mij deugt thans te vernemen dat er wel degelijk bij tijd en wijle leuke 'feesten' worden georganiseerd binnen de vereniging en het moet gezegd ook ondergetekende heeft in de afgelopen jaren nog weleens een dansje gepleegd op de licht krassende gravel-vloer in ons mooie clubhuis. Maar toch, helemaal betrokken voel ik mij niet meer met het verenigingsleven van de 'TV-Nieuw-Vennep'.

Behorend tot de 'oude garde' en niet-competitiespeler smaak ik het genoegen thans regelmatig een balletje te mogen slaan met leeftijdgenoten.

Daarbij doet zich somtijds de behoefte gevoelen om die totale 'oude garde' een keer per jaar in het geheel weer bij elkaar te krijgen, om de 'dagen van weleer', zoniet te doen herleven; danwel gezamenlijk te herbeleven. Het is daarom dat ik tot slot van mijn verhaal ervoor pleit, het moge U duidelijk zijn, om een keer per seizoen ruimte - op enige zondag - alle banen beschikbaar te stellen aan alle leden die, laat ons zeggen, ten minste langer dan een-, twee-, drie-, of vier-en-twintig jaar lid zijn van de vereniging en ook aan hen die in de periode 1968 - 1972 lid waren van de club en dat thans, wegens welke reden danook, niet meer zijn. Van mij mag een dergelijke zondag tot de jaarlijkse 'senioren-dag' verheven worden en zo ook genoemd worden. Het bestuur en de overige leden behoeven niet bang te zijn dat er ter realisering van genoemd evenement extra loterijen nodig zijn. Daarover dus geen kopzorg!

Welaan, geacht bestuur, grijp Uw kans: een mooiere zal U niet geboden worden ten einde het 25-jarige jubileum onzer vereniging lang in de annalen te laten voortleven. Aldoende spreek ik de wens uit in de speciale uitgave t.g.v. het volgende lustrum van de 'TV-Nieuw-Vennep' Uw chroniqueur te mogen en kunnen zijn van: 'feesten nu.....'.
Overigens ben ik van mening dat de naam van ons clubblad in de verdere toekomst wederom moet luiden 'DEUX A JOUER'. (Al was het slechts ter bescherming van de illustrator van het clubblad.)

GROM

1990 het nieuwe clubhuis

dit stukje van de toenmalige voorzitter spreekt voor zich

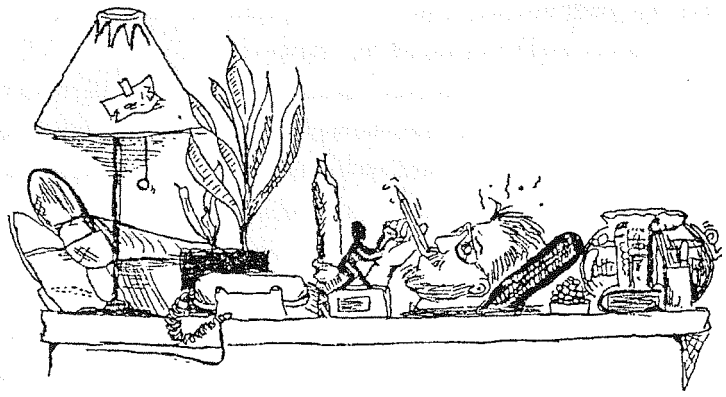

* * * * * * * * * * *

VAN DE VOORZITTER

* * * * * * * * * * *

Eindelijk is het dan echt zover. Vrijdag 11 mei 1990 "de officiele opening van ons nieuwe clubhuis en de ingebruikstelling van de nu ook verlichte banen 5 t/m 7"
Een compleet programma is er voor die dag samengesteld met als hoogtepunt de officiele opening door Haarlemmermeers eerste burger, **Burgemeester van Dulst**.
Gezien het feit dat deze opening toch een van de hoogtepunten in het bestaan van Tennisvereniging Nieuw Vennep is, hebben wij dus gemeend het een en ander een formeel karakter te moeten geven.
Immers veel werk is er verzet. Ik memoreerde al eerder tijdens mijn openings toespraakje op 1 april j.l., dat er vier leden zijn die genoemd moeten worden en wel; **Piet Timmers** als bouwer van de bar, **Ge Huisman** en **Piet Romijn** als mannen van de elektriciteit en "last but not least" **Hans Bakker**.
Deze vier zijn voor een groot deel verantwoordelijk geweest voor de bouw van het clubhuis. Echt fantastisch!!
Ook **Adrie Griekspoor** heeft heel wat zweetdruppeltjes verloren tijdens het speelklaar maken van de banen maar, ze liggen er dan ook fantastisch bij.

Al met al een goede start in een nieuw tijdperk en dit allemaal dankzij natuurlijk niet te vergeten ook enorm veel inzet van de eigen leden.
Ook de **bouw-** en de **interieur commissie** wil ik vanaf deze plaats bedanken. Veel onzichtbaar werk is er door beide commissies achter de schermen gedaan.
Nogmaals allemaal bedankt en ik hoop U op **Vrijdag 11 mei a.s.** te zien tijdens de opening!!

Vriendelijke groeten. Jan Kulk

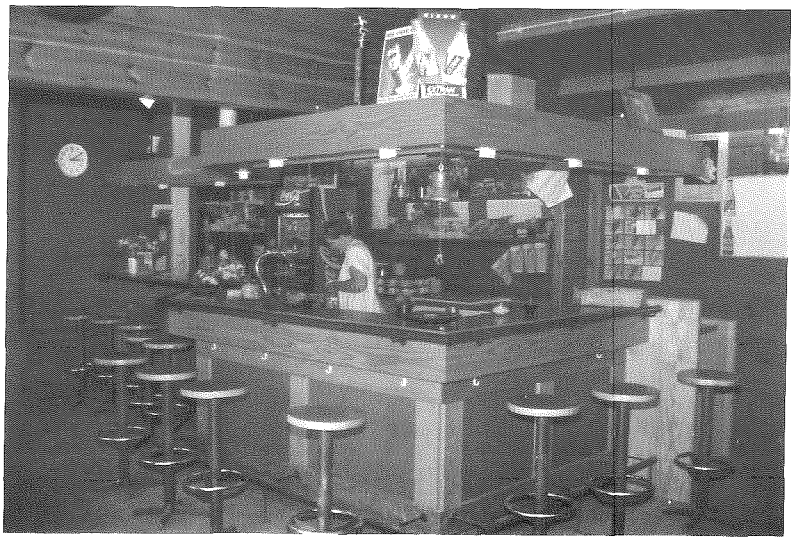

1993, tv nieuw - vennep 25 jaar proficiat!

Toen wij, Cock en Maud Gaus, in 1971 lid werden, lagen er nog maar vier banen.
Baan 2 was het 'center court' en ons oergezellig clubhuisje stond er tegenover.

Onze kinderen, destijds baby's, peuters en kleuters, speelden naar hartelust liefst op de gravelhoop naast het clubhuis.

Waar nu de banen 5, 6 en 7 liggen was het korfbalveld van Kios. Hierop vertoonden onze mannen, toen jong en macho, hun voetbalkunsten.
Wat prachtig!
Wat de tenniscompetitie betreft hebben we buiten de Haarlemmermeer telkens duidelijk moeten maken wáár Nieuw-Vennep lag. Een reden temeer om te bewijzen dat je wèl kon tennissen.

Wat men in het algemeen ook niet weet, is dat het slepen van de banen na gebruik door de betreffende leden, op ons park is ontstaan en wel een idee was van ons aller Leen Troost.

Hij was onze onvergetelijke groundsman en vooral ook supporter.

Ik hoor het hem nog zeggen: "Jongelui, denk eraan, slepen als je eraf gaat".

Andere clubs en toernooi-bezoekers namen het idee mee naar huis (Haarlem en Zandvoort).
Je kunt stellen, dat deze gewoonte een baanregelement is geworden op de meeste parken in Nederland.

Onze peuters en kleuters hebben ons inmiddels jaren geleden in de competitie afgelost en kijken we nu gretig uit naar onze derde generatie!

Maud Gaus

Nu aan het woord twee leden van het 'laatste uur'

Hallo leden en oud-leden,

Aan ons werd het verzoek gedaan om een stukje te schrijven over onze belevenissen bij deze tennisclub.

Met ons, bedoelen we, Vincent de Jong en Dick Koopman.

Allereerst willen wij de bestuursleden, leden en supporters van harte feliciteren met het 25-JARIG bestaan van de TV-NIEUW-VENNEP.

Het leuke aan deze club is dat als je eigenlijk maar net komt kijken (we zijn namelijk net een jaartje lid) er van alles aan gedaan wordt om je snel op je gemak te stellen en in de 'familie' op te nemen. Vrijdagavond is een goed voorbeeld hiervan.

Als je ziet hoeveel nieuwe gezichten er al geweest zijn in het nieuwe seizoen is dit toch wel een van onze toppers.

Dat we het prima naar onze zin hebben blijkt wel uit het feit dat onze vrouwen ook lid geworden zijn.

Tot slot willen wij iedereen een fijn feestweekend toewensen en hopelijk mooi weer.

Vincent en Dick

vrijdag-mix-avond

De vrijdag-mix-avond, een belangrijke avond voor nieuwe leden.

Hoe deze avond precies tot stand is gekomen, is mij niet bekend.

Maar een aantal jaren geleden is Frans Kwaaitaal begonnen met het organiseren van een perfecte vrijdag-mix-avond.

Iedereen was laaiend enthousiast. Verjaardagen, feestjes, enz., werden afgezegd om toch maar die avond mee te kunnen maken.

De formule is natuurlijk ook heel goed. Je kunt gewoon alleen komen en je tennist bijna de hele avond partijtjes van een half uur, steeds met iemand anders.

En als om 23.00 uur de lichten doven, komen, onder het genot van een lekker glaasje, de sterke tennisverhalen boven.

Vooral voor nieuwe leden is deze avond heel leuk. Je leert op een prettige, snelle manier een hoop mensen kennen, waarmee je weer tennisafspraken kunt maken, of gewoon lekker mee kunt kletsen.

Frans verzorgde deze avonden altijd met heel veel humor, bijgestaan door zijn charmante assistente Jeanne Kulk.

Vorig jaar is de fakkel overgdragen aan Louis Hollander, die het weer op zijn eigen, humorvolle wijze doet, terzijde gestaan door wisselende assistentes.

Lia de Jong

1974 wist u dat.....

WIST U

- dat de Wedstrijdcommissie geen bureau voor gevonden voorwerpen is?
- dat uitleg over het afschrijfbord eigenlijk helemaal niet nodig is?
- dat men gewoon het Baanreglement goed moet lezen en precies moet doen wat er in staat?
- dat dus bij een dubbelspel alle spelers vermeld dienen te worden!
- dat men (om verwarring te voorkomen) na het spelen zijn naam weer moet uitwissen?
- dat eenzelfde persoon nooit twee maal tegelijkertijd op het afschrijfbord vermeld mag staan?
- dat dit allemaal in het Baanreglement staat ?
- dat dit Baanreglement in het clubblad is gepubliceerd en nu naast het afschrijfbord hangt?
- dat het bovenstaande van de wedstrijdcie afkomstig is en niet van de redaktie!
- dat wij van de redaktie van mening blijven dat nadere uitleg wel noodzakelijk is!
- dat er in het Kluphuis een donker blauw trainingsjack en een lichtblauw nylon vest zijn blijven hangen en dat U deze kledingstukken kunt bevragen bij F. Kwaaitaal?
- dat er een echtpaar wordt gezocht dat de zaterdagwedstrijden voor een kruiken-toernooi team wil spelen. Inlichtingen: Hanneke & Peter Keers, tel. 2690
- dat vooral de nieuwe leden moeite hebben met de wedstrijdverslagen omdat daar over het algemeen alleen voornamen worden vermeld, wilt U voor hen de achternaam van de spelers vermelden.

1971 jeugd

GEZELLIGHEIDSTORNOOI VOOR DE JEUGD IN HOOFDDORP

Vol goede moed stapten zaterdagmorgen 26 juni jl. 5 jongens en 5 meisjes in de auto's om het op te gaan nemen tegen de jeugd van Hoofddorp. Daar aangekomen hoorden we, dat er alleen gemixed werd. Omdat ze nog nooit met elkaar gespeeld hadden, stonden ze in het begin wat onwennig naast elkaar. Of ze liepen allebei tegelijk naar het net, of bleven staan, maar het werd al gauw beter. Er waren zelfs hele leuke rally's bij. Na twee ronden bleek dat het ongeveer gelijk opging. Ze werden ook steeds enthousiaster en riepen zelfs, kom nou opschieten, misschien kunnen we er nog een punt uitslepen.

Uiteindelijk heeft Hoofddorp het toch nog gewonnen met 130 punten tegen Nieuw Vennep.121. Het was een eervol verlies.

Het eerste team Erik Jan Schreuder en Liesbeth Tensen hadden de meeste punten nl. 46 tegen Hoofddorp 38.
Team II 36 tegen 27 "
TeamIII 17 " 27 "
Team IV 11 " 18 "
Team V 11 " 20 "
Al met al was het een zeer geslaagde dag en zeker voor herhaling vatbaar.
Namens de jeugdcommissie.

De Junior Ladderaar ingedeeld bij Senioren

Een moedig, volhardend, ambitieus, vastbesloten en vooral lastig mannetje. Zijn doel: de top van de piramide. Zijn methode: spelen - vragen - spelen - vragen - spelen-vragen - spelen, met wie? Aan wie?
Lankmoedige, vermoeide, weifelende, en vooral onder prestige gebukt gaande senioren. Na herhaalde pogingen te zijn klemgezet op een tijd waar het uiteindelijke slachtoffer niet onderuit kon, wordt de baan opgezocht.Met gezond gebruinde ballen in de hand, zoekt hij met z'n jeugdige tennisvriend een baan op, die zijn rallies zo veel mogelijk onttrekken aan spiedende ogen van het terras.
Het einde: U raadt het nooit - struikelend over lijnen, vloekend op de vele kuilen die hij in de baan trapt, verslaat Mr. Senior z'n opponent. Door een biertje weg te geven in de kantine sust hij z'n geweten. Twee dubieuse ballen "uit"geven, voor een junior met zo'n lang tennisleven nog voor zich betekenen toch niks. Trouwens daar wordt hij moedig, volhardend, ambitieus, enz. van.

Co Pul.

Waarom worden de onderste vier of vijf op de ladder er niet afgekegeld door niet geplaatsten.

1971 accommodatie

Zelfs toen al werd er om helpende handjes gesmeekt. Alleen had men het lef om via strenge selectie de mensen aan te wijzen en verplicht uit te nodigen.

KLUS - PRAAT

We weten het nu: André Dagelet is de beste tegelzetter van het dorp. Gekleed in regenpak en met rubberknieën gaf hij op de afgelopen donderdag (5 aug.) gehouden "Klus-avond" een grandioze demonstratie. Hoewel sommige boze tongen beweren dat hij alleen maar de instructies van Siem Jongejeugd opvolgde.
Ja, er is geklust - en hoe!
Ruud, Gert-Jan en Frans stonden op het gravel te plassen dat het een lieve lust was. De lijnen van baan 1 en 2 werden schitterend ingelegd!
Piet Everaardt en Herman lieten zien hoe men oude banken sloopt. Het is wel te hopen dat ze ook weten hoe je de resten weer tot banken maakt.
Hans Broere en Jan Colijn speelden kolensjouwertje. Ze hielden er echter geen zwarte maar rode gezichten van over. In elk geval ligt het reserve gravel daar waar het hoort.
De organisator van dit geheel Cok, hield zich op met het stelen van tegels, daarbij "dapper" geholpen door Wouter en Rob.
Het Bestuur had een koele drank gereserveerd zodat er nog een knusse after-klus werd gehouden.
Alle gekheid nu echter op een klusje: Hulde aan de initiatiefnemer van deze klusklup.

Voor de noeste klussers
vele kusjes voor vele klusjes van
Marianne Liefbroer.

WERKGROEPEN

Zoals U in het laatste clubblad heeft kunnen lezen, bestaan er plannen om met gezamelijke krachten de entourage van ons park wat op te knappen.
Wie aan ons laatst gehouden dubbelspel-tornooi heeft deelgenomen kon zelf constateren dat hieraan nogal het een en ander te verbeteren valt.
Gravelzakken die bij de ingang liggen opruimen, het repareren van losliggende lijnen, gaten in de banen, de modderpoel vlak voor het clubhuis, het schilderen van scheidsrechterstoelen enz. enz.
Om hier verandering in te brengen wordt er op DONDERDAG 5 AUGUSTUS een groot KLUSSENTORNOOI georganiseerd, aanvang 17 uur, ook iets later is geoorloofd.
Avondkleding niet verplicht, na afloop is er gelegenheid om een biertje te happen.(uiteraard voor eigen rekening)
Na een zeer scherpe selectie zijn onderstaande personen hier voor uitgenodigd: C. Jongejeugd, Gert-Jan Huystee, Kees Broekhoven, B. Hasekamp, J. Jaakonkari, R. Klint, R. Jansen, J. Bakker, Karel Neervoort, Frans Kwaaitaal, Kees Schreuder, Cok Gaus, A. Dagelet, Jan Zwetsloot, Ernst Krot, Wim de Vreede, P. Everaardt en R. Burgers.

Een volslagen integer persoon
niet tot het bestuur behorend.

Rado DiaStar 'Sintra'

Watch design attains new heights

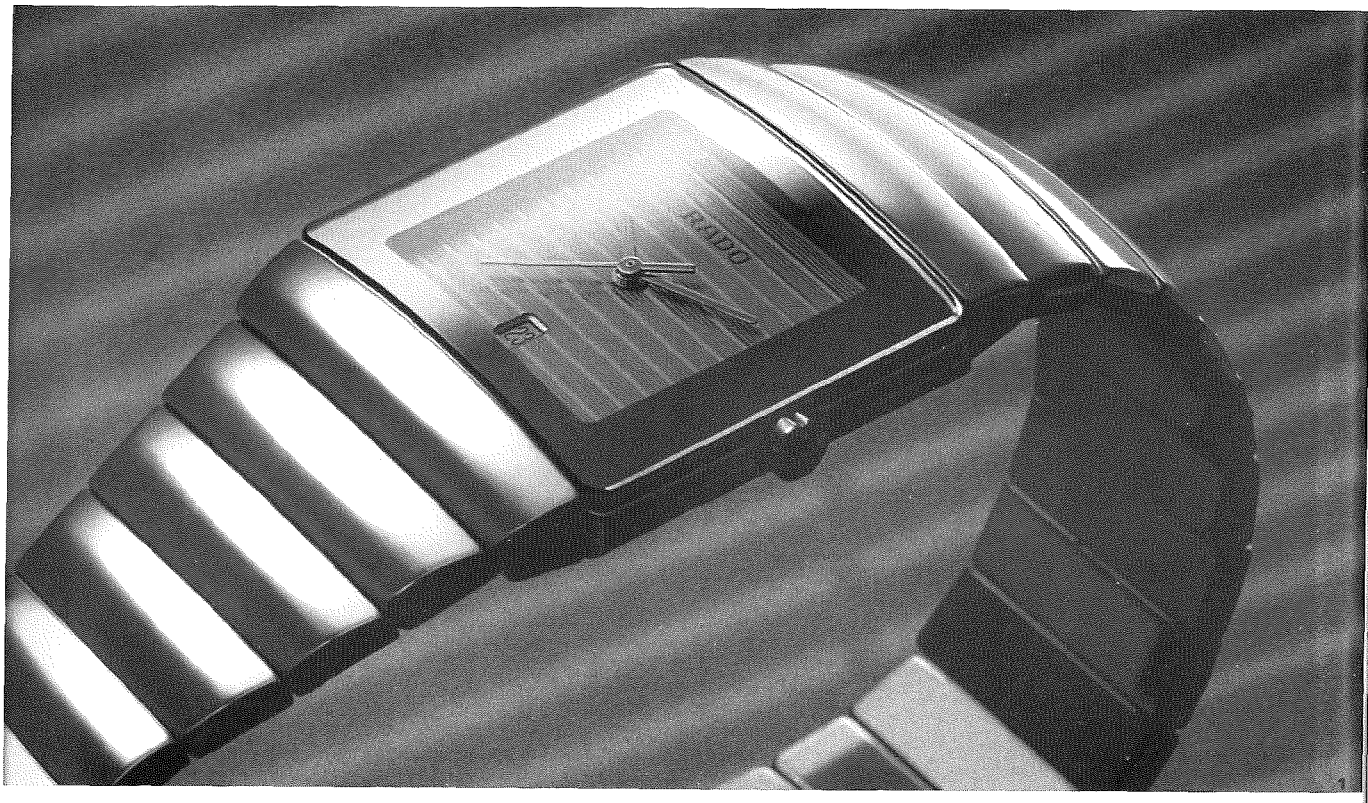

DiaStar 'Sintra'

Alle modellen zijn gemaakt van krasvast, platina kleur ceramica, met een krasvast saffier glas en leverbaar in 3 maten.

Paul van't Hullenaar
juwelier/diamantair
Venneperhof 37 - 2151 AW Nieuw-Vennep - Tel. 02526-86053

1973 wist u dat.....

WIST U DAT .....

.... Jan Kulk op 15 aug. j.l. in het huwelijk is getreden? De "gelukkige" is Anneke Lips. Van harte proficiat!

.... twee schrijvers iets beloofden en het lieten afweten?

.... voor de verandering de banen tijdens de clubkampioenschappen aardig bezet waren?

.... ze er nu weer stil bij liggen? (Dus, ruimte te over voor diegenen die denken dat het te druk is!)

.... het Kruikentoernooi 9 en 10 september a.s. is?

.... de redaktie omkwam in de reakties op haar noodkreet in de vorige uitgave, maar niet heus?

WIST U DAT .....

..... de "Klus"-commissie nog steeds met vakantie is?...

..... het ballentoernooi door te weinig deelname een "balen"-toernooi werd?...

..... het DUBBELtoernooi op 22 juli a.s. is en een "dubbel"-sukses moet worden?...

..... ons clubblad op sterven ligt? Vragen hierover: tel. 2690 of 2628!

..... onze trainer Jan van de Maarl vader is geworden? De baby is van het mannelijk geslacht en luistert (binnen afzienbare tijd) naar de naam Arjan...

..... er ook dochters geboren kunnen worden in Nieuw Vennep? Deze prestatie leverde de familie C. Stolwijk. Proficiat!

WIST U DAT .....

..... het clubhuis geweldig wordt?

..... de kluscommissie enorm in de weer is?

..... zo ook en vooral de K.K. ?

..... er bij terugkomst van de autotocht in het clubhuis aan de deelnemers gratis soep wordt aangeboden door de feestcommissie?

..... de wedstrijdcommissie U gaarne langs de lijnen ziet staan?

..... de redaktie steeds verlangend uitziet naar kopy?

.....

Hier Uw stukje had kunnen staan?

1973 het communiceren

Het communiceren tussen leden en bestuur liep via het clubblad

VRAGENRUBRIEK

Aan het bestuur

Zou het mogelijk zijn dit jaar de tennisbaan te verrijken met een afschrijfbord? Een systeem, dat door vele, vooral in de avond druk bezochte, tennisverenigingen de laatste jaren werd ingevoerd.
Wat kan n.l. het voordeel van deze methode zijn:

Ten eerste: Op de drukste tijden, d.w.z. 's avonds en in het weekend is het d.m.v. dit bord toch mogelijk de speeltijd eerlijk te verdelen. Stel nu het geval dat er tussen 18.00 en 21.00 uur 48 spelers zouden opkomen, dan is het d.m.v. zo'n bord mogelijk ze allemaal een half uur singel-tijd te geven, en b.v. 36 spelers een uur dubbel-tijd.
Komen er minder dan ziet het er meteen veel gunstiger uit en komen er méér, dan zitten ze tenminste niet voor niets te wachten en is de teleurstelling weer snel vergeten.
Ten tweede: Men hoeft nooit meer op slinkse wijze te informeren hoeveel of hoelang sommigen van Uw clubgenoten al bezig zijn, hetgeen een frustrerende bezigheid kan zijn.
Wat doet men n.l., men gaat naar het bord toe en weet precies wie er af en op gaan. Op de hele en halve uren gaan vanzelf (en heus dat went zo) de spelers van de baan af om plaats te maken voor anderen.
Deze manier van spelen brengt vele prettige mogelijkheden met zich mee. Men speelt altijd zonder schuldgevoel en wanneer men wachten moet, kan men rustig met de rug naar de baan een gezellig praatje maken.
De regels verbonden aan deze methode zijn uiteraard strikt, anders heeft het geen zin. Uitgaande van een half uur singel en een heel uur dubbel;

A. Men mag nooit langer dan 1 uur tevoren inschrijven.
Dit is bovendien gemakkelijk te controleren, omdat de ochtend-, middag- en avonduren in paren van twee op 1 regel staan. Het is dus onmogelijk om 's ochtends voor 's avonds in te schrijven.
B. Men mag voor meer halve uren inschrijven wanneer het niet druk is. Daar komt het in de regel wel op neer.
C. Dit is een met krijt te beschrijven bord, dus iedere dag begint met een schone lei.
D. Het is aanbevelenswaardig ook wanneer het niet druk is, je in te schrijven, opdat het gemakkelijker is dit na te gaan op een bord dan schreeuwend over de baan.
E. Men moet precies op het hele of halve uur eraf gaan en alleen met toestemming van Uw opvolgers kunt U nog even doorgaan.

Voor het oefenen van sommige groepen die daar behoefte aan hebben zou men verschillende avonden één baan af kunnen staan, of op andere tijden.
Het beste is wel alle 4 de banen in deze regeling op te nemen, anders blijft het op één baan de zelfde toestand als daarvoor.

Hanna Ellerbroek.

wetenswaardigheden

stichtings-bestuur

HH: v. Nugteren
P. Kinkel
H. Verstaveren
H. Kinkel †
Klaas Jansen

voorzitters

1. Otto Bendickt	1968 - 1969
2. Co Pul	1969 - 1974
3. Jaap Ellebroek	1974 - 1976
4. Rob Liefbroer	1976 - 1981
5. Bertus Outshoorn	1981 - 1987
6. Ben de Brouwer	1987 - 1988
7. Jan Kulk	1987 - 1992
8. Wim de Jong	1992 - .....

trainers

Jan v.d. Maarl
Johan Bleeksma
Marcel van Rijn
Rose-Marie Verdegaal

ere-leden

Burgemeester Dijckmeester †
Rob Liefbroer
Bob Hart
Ad Schutz
Bertus Outshoorn

barpachters

Lies en Manus	1988 - 1989
Gerda en Dirk	1990
Barbara en Peter	1991
Sonja en Hans	1992 - 1993

clubkampioenen

dames enkel

1969	Renny Bons
1970	Robertien Bazen
1971	Maud Gaus
1972	Maud Gaus
1973	Maud Gaus
1974	geen
1975	Stans Kwaaitaal
1976	Annet Meininger
1977	Annet Meininger
1978	Annet Meininger
1979	Stans Kwaaitaal
1980	Stans Kwaaitaal
1981	Annet Meininger
1982	Annet Meininger
1983	Marion Hoogeveen
1984	Marion Hoogeveen
1985	Madelijn Damen
1986	Marijke Outshoorn
1987	Marieke Halenbeek
	Madelijn Damen
1988	Nathalie van Lindt
1989	Marijke Outshoorn
1990	Renée Crama
1991	Renée Crama
1992	Renée Crama
1993	Renée Crama

heren enkel

1969	Peter Pauwels
1970	Jan v.d. Maarl
1971	Jan v.d. Maarl
1972	Ruud Klint
1973	Peter Pauwels
	Jan v.d. Maarl
1974	Jan v.d. Maarl
1975	Jan v.d. Maarl
1976	Gerard Dogger
1977	Erik Jan Schreuder
1978	Gerard Dogger
1979	Erik Jan Schreuder
1980	Erik Jan Schreuder
1981	Marcel van Rijn
1982	Marcel van Rijn
1983	Marcel van Rijn
1984	Marcel van Rijn
1985	Marcel van Rijn
1986	Rogier Liefbroer
1987	Marcel van Rijn
	Erik Bakker
1988	Erik Bakker
	Frank Liefbroer
1989	Marcel van Rijn
1990	Patrick Kieboom
1991	geen
1992	Rogier Liefbroer
1993	Rogier Liefbroer

LEUK TE WETEN IS DAT WIJ ADVERTEERDERS IN ONS CLUBBLAD HEBBEN DIE AL VANAF HET 'EERSTE' UUR OF EEN VAN DE EERSTE UREN TROUW IN ONS ZIJN BLIJVEN GELOVEN.

Bloemensalon Mozaïk

GALERIE
KADO-BOETIEK
VOOR AL UW BLOEMWERK

VENNEPERSTRAAT 7 - NIEUW VENNEP
TELEFOON 02526- 2355

MOEDERS MOOISTE
swingende boetiek in alle leeftijden

VOOR AL UW VRIJETIJDSKLEDING

venneperweg 503a - telefoon 4518

WITTE POMPEN

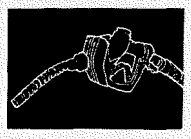

KULK & Zn

INBOUW L.P.G. INSTALLATIES
DEALER VAN "RENZO LANDI"

100 % KWALITEIT 100 % SERVICE

TEVENS VERKOOP VAN
SWIPE EN HOUTSKOOL

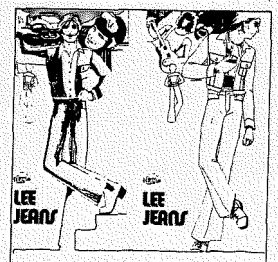

MEN SHOP
Stevens
Hillegom - Nieuw Vennep - Venneperweg 469

Hotel - café - restaurant
„De Gouden Leeuw"
Venneperweg 479
Nieuw Vennep
Telefoon 02526 - 2278

voor clubavonden, vergaderingen en bruiloften hebben wij een mooie zaal

Vraagt vrijblijvend inlichtingen
Hoogachtend J. Karbee

VOOR PRIMA KWALITEIT
EN GOEDE SERVICE NAAR:

SLAGERIJ
CUVELIER
HOOFDWEG 1376 TEL. 2266

SPECIALITEIT IN WORST EN
FIJNE VLEESWAREN

VERKOOP
SERVICE
Garagebedrijf Lexmond
Hoofdweg 1157 - Nieuw-Vennep
Telefoon 02526-2812

HEEFT U EEN VERJAARDAG
OF EEN FEEST ?
BENT U AL OP ONDERSTAAND
ADRES GEWEEST ?

's morgens gebeld - 's middags besteld

SLIJTERIJ
De Rustende Jager
VENNEPERWEG 471
Tel. 02526-3005